

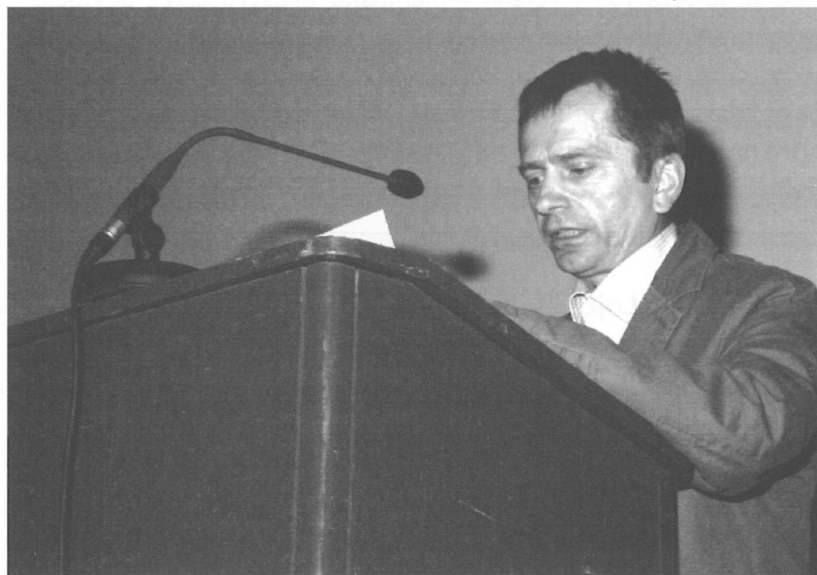

MLADI PLANINEC

PD "LISCA" SEVNICA, št. 42, 2010

LETO 34

Spoštovani prijatelji planinci!

Kaj pomeni biti planinec?

Ja, to, da se imamo »fajn«. Ali se lahko vsakdo najde v tej misli?

Z Vami sem bil predsednik društva vrsto let. In imeti rad planine in gore, v sozvočju Človeka in Narave, je posebnost, ki sem jo doživljal z vami. Hvala vam!

BITI PLANINEC je lepo in vsem želim, da bomo znali biti odprti do sočloveka. Ozrimo se na Naravo. Ona je tista, ki nas vedno spodbuja v ravnovesje in želi povedati, da smo lahko le z njeno roko Veliki. Njena bit, je naša bit. Smo le majhen del nje in pustimo se voditi. Le spoznavajmo jo.

Planinske poti nam lahko veliko povedo. Ne iščimo bližnjic, saj jih ni! Potopimo se v Naravo, Gozd... in popeljimo na obisk sebe in prijatelje.

VEM, da se planinci znamo veseliti in spoštovati, pa le čim večkrat v lepoto gora!

Predsednik PD:
Jože Prah

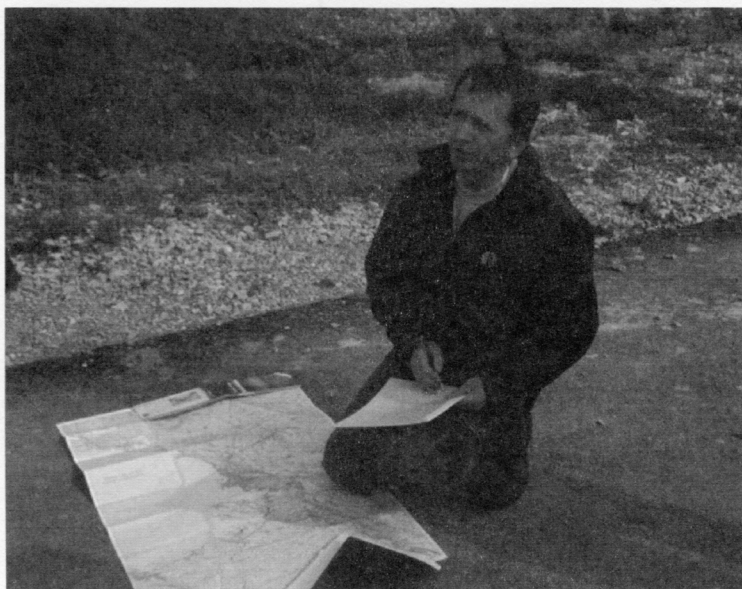
NAŠ PREDSEDNIK JOŽE

Kot 11 letni osnovnošolec se je leta 1974 včlanil v planinsko društvo Lisca Sevnica. Od vsega začetka se je udeleževal šolskih izletov ter pionirskih taborov.

Ob zaključevanju srednje gozdarske šole je postal v letu 1982 mladinski vodnik. Kot vodnik je vodil 5 pionirskih taborov in mladinske taborne na Velebit, Češko in na Durmitor. Vodništvo je nadaljeval tudi kot planinski vodnik in inštruktor za varstvo gorske narave in predavatelj na temo gozdarstva pri Komisiji za varstvo gorske narave pri PZS.

Predsednik PD Lisca Sevnica je bil po Lojzu Motoretu od 1991 do 1995 in po Vinku Šešku od 1998 do 2010. V vseh mandatih so najpomembnejše njegove uresničene ideje:

- Skupaj z Marjeto je zasnoval Cici – tabore.
- Na njegovo pobudo je bil v letu 2002 na Lisci zopet vseslovenski Dan planincev združen z proslavljanjem Mednarodnega leta gora in stoletnico Jurkove kočice.
- Ponatis knjige Blaža Jurka "Moje dogodivščine".
- Otvoritev razgledne plošče na vrhu Lisce.
- Sklenjena najemna pogodba za stražnico na Slatni nad Ratečami.
- Organizirana proslava ob 30. letnici mladinskih taborov na stražnici Slatna nad Ratečami.
- Izdana knjiga zemljevidov Vinka Šeška - "Izleti v sevniško okolico".
- Odprta razstava "Lisca na razglednicah in starih fotografijah" - avtorja Ljuba Motoreta.
- V letu 2005 smo v njegovi organizaciji praznovali še stoletnico ustanovitve SPD Posavja.
- Aktivno je bil vključen v oblikovanje naravnega rezervata na Lovrencu.
- Zaradi razvoja turizma na Lisci in upoštevanja strožjih naravovarstvenih pogojev je v letu 2004 na Lisci organiziral široko strokovno in politično delavnico o vsestranskem razvoju Lisce. Ta delavnica je botrovala kasnejšemu podpisu partnerske pogodbe in izdelavi idejne zasnove Turistično-rekreacijskega območja Lisca.
- Njegove so bile tudi ideje in podpora pri razvoju naše dejavnosti z različnimi pohodnimi skupinami in tematskimi pohodi.
- V zadnjih letih je uspešno uveljavil svojo idejo o Dnevih pohodništva.
- Idejo Lojza Anzelca o tedenskih zimskih druženjih ob ogledovanju diapozitivov naših izletov je nadgradil v za planince izredno zanimiva in koristna predavanja.
- Začel je tudi z organizacijo dobro obiskanih januarskih planinskih večerov.
- Organiziral in vodil je planinske šole.
- Njegova skrb je bila tudi obujanje spominov na našega planinskega vzornika Lojza Motoreta z organizacijo Motoretovih dni oziroma Motoretovih pohodov na Lisco.

- Kot ljubiteljski fotograf je uspel organizirati vrsto zanimivih foto natečajev in razstav planinskih in naravoslovnih fotografov amaterjev.
- Pri svojem vodenju društva je imel tudi srečno roko pri pridobivanju sredstev za uspešno gospodarjenje s premoženjem društva.
- V zadnjih nekaj letih je vložil ogromno energije v ureditev lastništva in oskrbe z elektriko na Lisci.
- V zadnjem letu njegovega mandata mu je uspelo s široko podporo članov obnoviti vse markirane poti.
- Kot predsednik slovenske komisije za Evropske pešpoti je v to delavnost uspešno vključeval tudi naše članstvo.
- V slovenskem merilu je vključen tudi pri oblikovanju tematskih pohodnih poti.
- Njegova bogata aktivnost pa ni ostala samo v okviru društva. Nadgrajevala se je tudi v okviru MDO Zasavja in Planinske zveze Slovenije. Bil je član Upravnih odborov, raznih komisij in drugih odborov.

Kaj naj rečemo Jožetu ob zaključku mandata?

Tvoj glas ne seže samo do naših ušes, seže tudi do naših src. Izraze Človek, Zemlja, Narava, Gozd pišeš z veliko. Že veš, zakaj. In tudi mi vemo. Ker nas učiš, da to vidimo in čutimo.

V bodoče ti želimo še veliko uspešnih aktivnosti in pristrčna hvala za uspešno vodenje društva vsa ta dolga leta.

Tvoji sevniški planinci

VINKO ŠEŠKO PREJEL DIPLOMO DR. ANGELE PISKERNIK

Na prvi podelitvi priznanj dr. Angele Piskernik, je **Vinko Šeško** poleg dr. Nade Praprotnik, PD Žirovnica, dr. Milana Naprudnika, PD Ljubljana Matica, Marjete Keršič Svetel, PD RTV Ljubljana in Rozalije Skobe, PD Krka Novo mesto, prejel najvišje priznanje: diplomu dr. Angele Piskernik. Priznanja Komisije za varstvo gorske narave za prizadevano delo pri ohranjanju in varovanju gorske narave nosijo ime po tej prvi slovenski doktorici in znanstvenici botaničnih ved, koroški Slovenki iz Železne Kaple.

Deveti člen Pravilnika o priznanjih Komisije za varstvo gorske narave pravi:

Diploma dr. Angele Piskernik je najvišje priznanje KVGZ. Diploma dr. Angele Piskernik se praviloma podeljuje gorskemu stražarju ali varuhu gorske narave za njegovo življenjsko delo na področju varovanja in ohranjanja gorske narave. Diplomo dr. Angele Piskernik lahko dobi gorski stražar ali varuh gorske narave, ki je uspešno opravil usposabljanje za gorskega stražarja ali varuha gorske narave in najmanj 20 let dela na področju varstva gorske narave.

Diploma je prišla v prave roke. Vinko, čestitamo!

MOTORETOV POHOD NA LISCO – 4. APRILA 2009 SLAVNOSTNI GOVOR ŽUPANA OBČINE SEVNICA

Spoštovani predsednik Planinskega društva Lisca Jože Prah, spoštovani gospod Danilo Škerbinek, spoštovani pohodniki, planinci ter ljubitelji planin in narave.

Prisrčen pozdrav vsem skupaj v imenu Občine Sevnica, kakor tudi v svojem imenu na zaključku poti, ki vas je iz različnih smeri pripeljala na skupen cilj – na Lisco.

Planinstvo kot tako ni le hoja v hribe, je mnogo več kot le to. Predvsem je najprej potrebno imeti rad naravo in gore, kajti doživljanje narave kot posebne vrednote je temelj planinstva. Od prvih začetkov v 19. stoletju pa do danes je planinstvo postalo zagotovo eno najbolj priljubljenih rekreativnih dejavnosti v slovenskem prostoru, planinska društva pa tista, ki z markiranjem in vzdrževanjem planinskih poti in objektov ljudem omogočate to zvrst rekreacije ter spoznavanje gorske narave.

Že na začetku 20. stoletja, takoj za prvimi koraki slovenskega organiziranega planinstva, so odločni in pogumni ljudje, med katere spada tudi Blaž Jurko, ustanovili Posavsko podružnico Slovenskega planinskega društva, katere naslednik je tudi Planinsko društvo Lisca. Leta 1902 je na Lisci zrasla prva koča, ki se danes imenuje po človeku, ki jo je z veliko predanostjo tudi postavil, po Blažu Jurku.

Naša Lisca pa je danes prepoznavna tudi po Tončkovem domu, rastišču encijana na Lovrencu, njeno značilno podobo pa ustvarja preplet planinskih travnikov in gozda. Čudoviti razgledi očarajo vsakega pohodnika, zimsko romantiko zasneženih strmin dopolnjuje ponudba smučišča, tu so svoj kotiček užitek našli jadralni padalci, kolesarji in drugi izletniki.

Veliko od naštetega pa ne bi bilo brez prizadevnega dela članov Planinskega društva Lisca. Skrb za objekte, za varstvo narave, za rastišče klusijevega svišča, organizacija poučnih predavanj in dobro obiskanih planinskih izletov so le nekatere izmed mnogih aktivnosti društva. Med drugim je poseben poudarek namenjen vzdrževanju markiranih planinskih poti v občini Sevnica. Le-teh je v občini skoraj 200 km. Vse poti je potrebno nenehno obnavljati, tako same markacije kot smerne table in žige. S posebnim čutom za delo z mladimi se trudite približati naravo že našim najmlajšim v vrtcu, z naravovarstveno dejavnostjo pa navdušujete tudi učence v osnovni šoli. Poleg vsega pa vas družijo še ljubezen do petja, ki ga goji pevsko skupina Encijan.

Danes se na tej poti še posebej spominjamo velikega moža sevniškega planinstva Lojza Motoreta, ki je deloval še na mnogih drugih področjih družbenega življenja v Sevnici. Lojze je vedno poudarjal, da brez mladih ni pravega planinstva, zato se je trudil z izleti in zanimivimi tabori v planinstvo aktivno vključiti mlade. Vedno je ljudem predstavil goro v vsej njeni razsežnosti, svoje znanje pa skrbno prenašal tudi na mlade planinske vodnike. Z vestnostjo, razgledanostjo, srčnostjo in odgovornostjo se je razdajal v mnogih društvih, še posebej pa planincem. Vsa prejeta priznanja - društvena, občinska, kakor tudi ostala – med njimi Bloudkovo priznanje, priznanje Olimpijskega komiteja ob mednarodnem letu prostovoljnosti in Častni znak svobode Republike Slovenije, potrjujejo njegov neprecenljiv prispevek k razvoju in promociji planinstva ne le v Sevnici, temveč tudi širše.

Vi, spoštovani člani planinskega društva, skrbno prenašate njegov elan naprej, za kar ste, kot je pogosto poudarjal tudi Lojze, planinci z veliko začetnico - ljudje široke etične kulture za preživljanje prostega časa v gorskem svetu in vzdrževanje planinskih navad, ljudje, ki načrtno razmišljate o pomenu narave za človeka.

Čestitam vam za vse vaše dolgoletno požrtvovalno delo in vam želim uspešno nadaljevanje žlahtne tradicije planinstva. Naj bo današnji dan praznik društvenega prostovoljstva, nov zagon v jadrih, predvsem pa prijeten dan v družbi znancev in narave ter spoštljiv spomin na peto obletnico slovesa od Lojza Motoreta.

Srečno na vseh vaših poteh!

Srečko Ocvirk, župan Občine Sevnica

Foto: Vinko Šeško

LISCA POJE

SLAVNOSTNI GOVOR DIREKTORICE KTRC RADEČE

Spoštovani pevci, oglarji, pohodniki, likovniki in fotografi, vsi obiskovalci!

Vesela sem, da sem danes lahko tukaj z vami na Lisci in v čast mi je, da lahko nagovorim pravzaprav tako različne skupine prisotnih, ki pa smo si vendarle v nečem zelo podobni. Podobni smo si zato, ker nas druži ljubezen do lepe pesmi, do narave, do fotografiranja in slikanja in do prijateljskega druženja. Pravijo, da se življenje ne meri v sekundah, ampak v trenutkih, ki so ti odvzeli dih. In kadar uspemo ujeti takšen trenutek in se ga zavedeti, lahko nastane pesem, slika ali fotografija. Morda pa se samo zavemo trenutka v gozdu ali na jasi, ko sami sedimo ob kopi, ko opazujemo, kako se budi novo jutro.

Foto: Vinko Šeško

Duša ni oblika, ni telo, marveč je tisto, kar se izraža skozi obliko, skozi telo. Duša ni misel, ni čustvo, ni zaznava, ni delovanje, marveč je tisto v nas, kar misli, čustvuje, zaznava. Duša je zavest, je opazovalec. Je notranji spodbujevalec. In kadar se sprašujemo, kajti vedno se sprašujemo, kaj je tisto, kar nam podari življenje, kar nam daje moč, elan, polet, kar nas navdaja vedno znova s čudenjem in s spoštovanjem, ki nam prišepne neke vrste ponižnost, ko se ozremo okoli sebe in se zavemo čudežnosti trenutka, v katerem živimo. In, kaj je tisto, kar nam nalaga, da negujemo naše talente in darove, jih razvijamo, z njimi ustvarjamo in, da to ohranjamo za rodove, ki bodo prihajali za nami. Odgovore na ta vprašanja nam ponuja veter, ki šumi v gozdu, pesem, ki se zliva preko naših ustnic, slika ali fotografija, v katero je ujet trenutek.

Naše življenje je dolga nepoznana pot. Vsi hodimo po poti dozorevanja in lastnega zorenja. Ko stopamo po njej, spoznavamo življenje in sami sebe, spoznavamo druge, se učimo od dogodkov, ki jih doživljamo, predvsem pa od ljudi, ki v naših srcih puščajo sledi, tudi, če odidejo naprej.

Zato je pomembno, da se srečujemo, povezujemo, delimo skupna prepričanja in vrednote in da kvalitetno preživljamo svoj prosti čas. Vsi imamo svojo notranjo potrebo, da se aktivno vključujemo na tista področja, ki so za nas pomembna. S tem oblikujemo svoj značaj, obzirnost, rahločutnost, človečnost - skratka, kot je dejal Goethe – svojo srčno kulturo. V življenju želimo biti uspešni. Uspeh pa ni vedno vezan le na moč, ugled in obilje. Uspeh je mnogo več. Vključuje osrečujoče odnose, veselje do dela, izražanje lastne ustvarjalnosti, družbene stike, prežete z obzirnostjo in s spoštovanjem do ljudi. Vsi si želimo zaupnih in iskrenih odnosov, medsebojnega spoštovanja in kreativnega sodelovanja. Vsi hrepenimo biti srečni. In takšna srečanja, kot je današnje, zagotovo prispevajo k temu. V prijetnem okolju, med srčnimi ljudmi, se naš osebni potencial razvija in krepi. Potiho raste, ne da bi se mi tega sploh zavedali. In potem se nekega dne pokaže in pomembno prispeva pri oblikovanju, snovanju ali izvedbi novega dogodka, srečanja ali druženja. Tudi zato je prav, da organiziramo takšne dneve, kot je današnji. Tudi zato namenjamo velikokrat svoj prosti čas, da izpolnimo svoja lastna notranja pričakovanja in da smo soustvarjalci svojega življenja in življenj drugih, tistih, s katerimi delimo svoj obstoj.

Z velikim veseljem pa vas danes vabim, da si skupaj ogledamo čudovite izdelke, ki so nastali v Oglarski deželi in so na ogled postavljeni v Jurkovi koči in pred njo. Vseslovenska likovna kolonija se je odvila 9. maja letos, vseslovensko foto druženje v Oglarsko deželo, v okolico Radeč, Svibnega, doline Sopote ter Jatne in Magolnika pa 15. in 16. maja 2009. Dela, ki so nastala, govorijo sama zase, prepričana sem, da bodo nagovorila tudi vas. Hvala umetnikom, da delijo z nami sadove svojega dela.

Hvala pa tudi vsem vam, da ste v svojem življenju rezervirali trenutek časa, da se danes lahko družimo in da podelimo te lepe skupne trenutke.

Marija Imperl
direktorica KTRC Radeče

DRUŽINSKI TABOR CICITABOR SLATNA 2009

25. 07. - 01. 08. 2009

V Cicitaboru Slatna 2009 je bilo prisotnih 18 družin – skupaj 60 planincev, sedem družin oziroma 22 tabornikov je bilo prisotnih samo del časa tabora. Glede na različno starost otrok in predvsem zaradi pomanjkanja planinskih vodnikov, smo se letos morali odločiti za organizacijo samo dveh skupin pri izvedbi planinskih izletov – tur. Le nekaj tur je bilo skupnih (vsaj začetek oziroma del poti - glej spodaj). Vreme nam je v času planinskih tur služilo, tako da, razen enega dneva, ko je bil izpeljan samo del ture (torek), so bile vse načrtovane ture izpeljane v celotnem obsegu. V nadaljevanju je podan spisek vseh opravljenih tur:

Starejši – nad 12 let (3 do 5 ur hoda v eno smer):

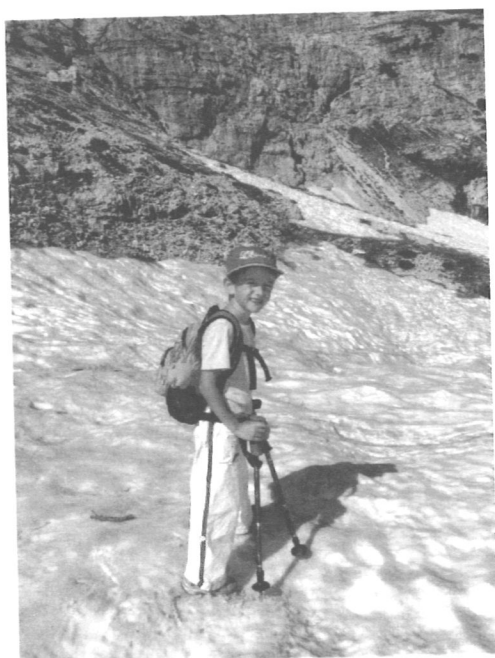
- 26. 07. 2009: Nevejski preval – koča Corsi
- 27. 07. 2009: Koča Tolazzi – koča Lambertenghi - Wolayer See - Valentin Torl
- 28. 07. 2009: Rabelj – Vratca (Portella)
- 29. 07. 2009: Nevejsko sedlo - Prestreljenik, Prestreljenik okno - Dom Petra Skalarja
- 30. 07. 2009: Dom Petra Skalarja – Rombon - Bovec
- 31. 07. 2009: Nassfeld – Krniške skale (Gartnerkofel)

Mlajši – do 12 let (1 do 2 uri hoda v eno smer):

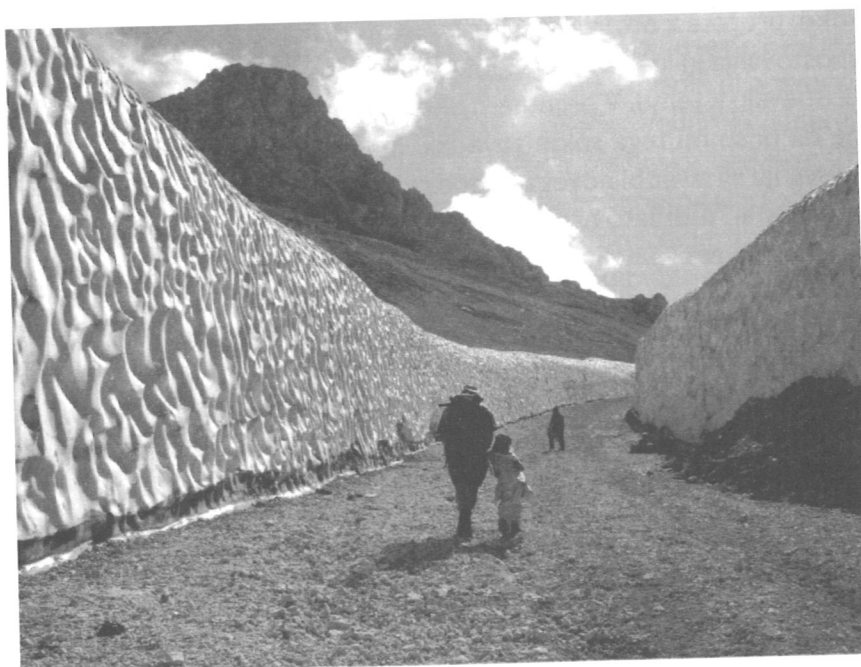
- 26. 07. 2009: Nevejski preval – planina Pecol
- 27. 07. 2009: Mihov dom – koča v Krnici
- 28. 07. 2009: Nevejsko sedlo – koča Gilberti (gondola) – sedlo Prevala
- 29. 07. 2009: Tamar
- 30. 07. 2009: Martuljški slapovi
- 31. 07. 2009: Nassfeld – krožna pot od jezera po smučišču in nazaj

Po izletih smo se vračali v tabor, kjer je Marička poskrbela, da smo izgubljene kalorije nadomestili z obilico okusne hrane. V popoldanskem in večernem času smo se veliko igrali, organizirali razna športna tekmovanja, ob večerih pa zakurili taborni ogenj in se preiskusili v petju. In teden je minil, še preden se je dobro začel.

Vodstvo tabora: Mojč, Jože, Dušan in Darko

Sneg, sonce in še hoditi je treba.

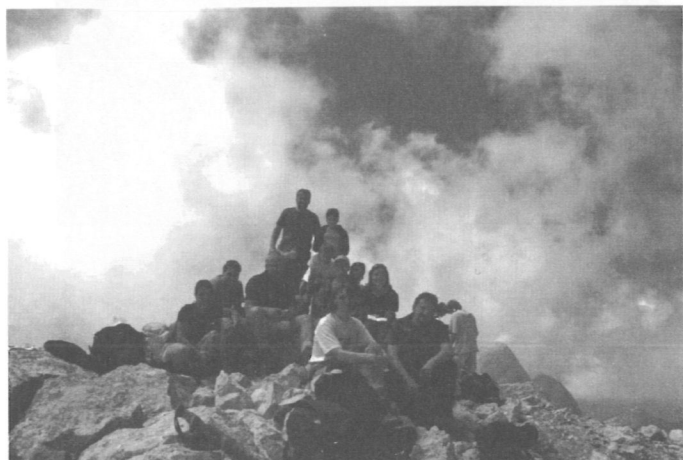
Le kako je nastala tale "cesta"?

Zanimivo srečanje

Lakoto je potrebno potešiti

Na vrhu

Sneg pod oknom pozno poleti

Večerni taborni ogenj

Udeleženci Cicitabora Slatna 2009

CICIBANI - PLANINCI

Cicibani – planinci smo planinska skupina, ki združuje in povezuje 19 predšolskih otrok v starosti 3-6 let v medsebojnem sodelovanju Vrtca Ciciban Sevnica in PD Lisca Sevnica in izvajamo predšolsko planinsko dejavnost.

**»Otroci se morajo igrati in igrati, več kot to počno danes.
Če se veliko igramo na prostem, v naravi, ko smo majhni,
odnesemo v odraslost zaklade, ki nas bogatijo vse življenje.«**
(Astrid Lindgren)

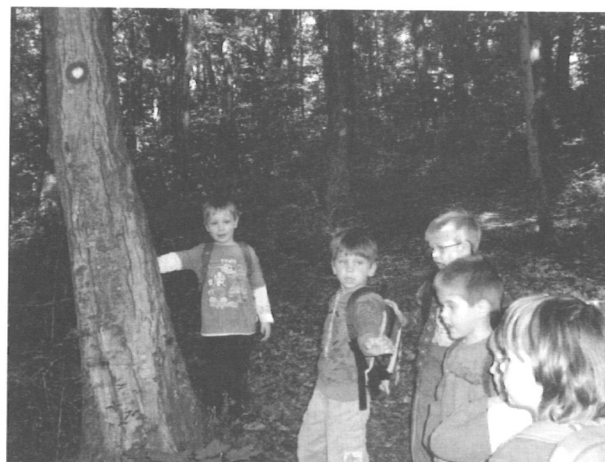

Zelo pomembno je, da sledimo otrokovi potrebi po gibanju in gojimo stik z naravo, saj z gibanjem spodbujamo celostni razvoj predšolskih otrok.

V cici – planinske izlete predšolskih otrok vključujemo: gibanje, razvoj, igro, zdravje, izobraževanje, vzgojo, sprostitev, razvedrilo...

Cilji predšolske planinske vzgoje, ki smo jih uresničevali z otroki v najmlajši planinski skupini v letu 2009, so:

- pri otrocih spodbujamo veselje do hoje v naravi, ki jo pri tem opazujejo, spoznavajo, raziskujejo, jo občutijo... v vseh letnih časih,
- otroci odkrivajo, spoznavajo, primerjajo živo in neživo naravo, živa bitja, njihova okolja in sebe kot enega izmed njih,
- spoštujejo živa bitja ter uživajo pri opazovanju in spoznavanju njihovega naravnega življenjskega okolja,
- veselijo se ob pridobivanju izkušenj z živimi bitji v raziskovanju in odkrivanju sprememb v naravnem okolju,
- prehodijo in spoznavajo različne poti,
- opazujejo in doživljajo zanimivosti ob poti,
- otroci si nabirajo kondicijo, krepijo telesno zmogljivost in si utrjujejo zdravje,
- spoznavajo najprej svojo bližnjo okolico svojega kraja, občine,
- oblikujejo si čustven in kulturni odnos do narave ter smisel za čistočo naravnega okolja in za varstvo narave kot podlago ekološke osveščenosti,
- izlete smotrno povezujemo z drugimi vzgojnimi področji,
- ob druženju podoživljajo veselje, medsebojno naklonjenost, razumevanje, spoštovanje in potrebo po sodelovanju ter prispevajo k dobremu vzdušju med otroki in ustvarjajo močnejše, prijateljske vezi...

Cicibani – planinci v naši skupini so v starosti od treh let naprej, zato je potrebno težavnost, dolžino poti, smeri, prilagajati tudi njim. Najprej zato prehodimo bližnjo okolico našega mesta. Tako smo v letu 2009 prehodili bližnje in okoliške griče in vzpetine v različnih letnih časih in v različnih smereh: grad Sevnica, Sv. Rok, Zajčja gora, Drožanje, Lamperče, Hraste in za zaključek še obisk Kekčeve dežele v Kranjski Gori.

Že šesto leto po vrsti smo tudi najmlajši planinci obeležili tradicionalni dan pohodništva v občini Sevnica in EKO dan ob dnevu Zemlje.

Planinskim izletom je naslednji dan vedno sledila še planinska urica, kjer smo podoživeli izlet, doživetja, vtise, jih strnili v risbice v planinske dnevnike Ringa-raja za predšolske otroke in utrjevali pravila planinske hoje, spoznavali planinsko opremo, pomen varstva narave, osnove orientacije v okolju... Izlete smo imeli v vseh letnih časih. Zelo privlačna je bila tudi zima v januarju, ki nam je omogočila številne možnosti gibanja po zimskih, zasneženih poteh, stezah, gazeih. Kar veliko časa smo lahko preživeli v toplih oblačilih in zimski obutvi na snegu in prehodili Hraste po dolgem in počez ter utrjevali zdravje, se dričali, sankali, ustvarjali snežake, gazili po celem snegu, doživljali lepote in značilnosti prave zime...

Za ves trud na prehojenih poteh, nam je Planinska zveza Slovenije poslala nagrade.

Prejeli smo :

- 4 našitke PZS za 5 planinskih izletov
- 15 priponk PZS za 8 planinskih izletov
- 4 pesmarice PZS za 12 planinskih izletov
- 5 dnevnikov Mladi planinec za 15 planinskih izletov

Skušali smo se truditi, da nam na turah nikoli ni zmanjkalo:

- dobre volje,
- potrpljenja,
- igrivosti, pa tudi sposobnosti, da poslušamo tišino,
- ljubezni do narave,
- želje po odkrivanju neznanega, novega,
- želje po skupnih, lepih doživetjih.

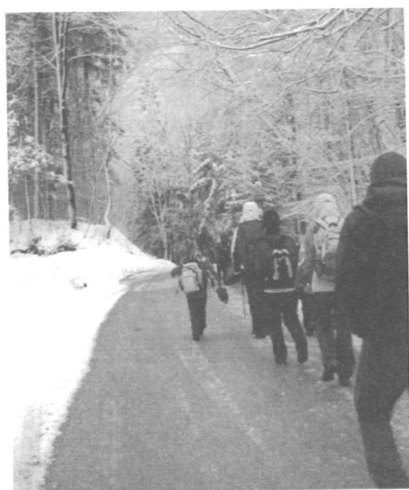
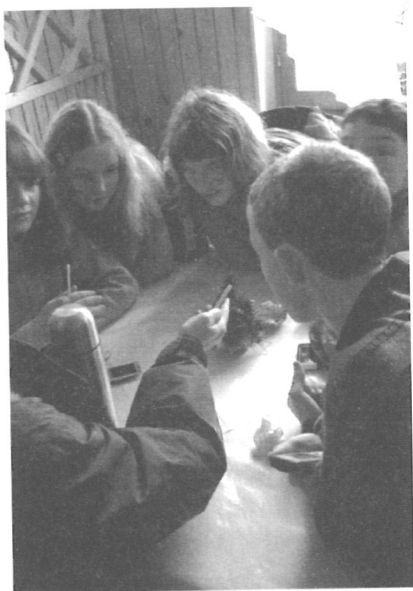
Naše cicibanove stezice v nas vzbujajo vedno nove radovednosti in iz vsake prehojene poti prinašamo:

- prijetno utrujenost,
- zavest, da smo skupaj lažje zmogli nekaj novega,
- izkušnje in spoznanja iz narave,
- prijeten občutek, da smo se prijateljsko družili, si pomagali,
- željo, da kaj podobnega čim prej ponovimo,
- vedno nova spoznanja, kako je naša Sevnica z okoliškimi griči lep košček Slovenije.

Se že veselimo novih potepanj po cicibanovih planinskih poteh okoli Sevnice!

Cveta Fakin

OSNOVNOŠOLSKI PLANINSKI IZLETI V ŠOLSLEM LETU 2009/2010

Zanimanje za OŠ planinske izlete je v sevniški občini že zadnjih nekaj let konstantno. Na vsak izlet se odpravimo z enim avtobusom, število otrok na posameznem izletu pa se giblje nekje od 25 do 50. Ker smo se že pred leti odločili, da bomo vsak mesec organizirali en izlet, ki ga izpeljemo ne glede na vremenske razmere, smo se v zimskem času morali zadovoljiti z nižjimi vrhovi v Posavju in Zasavju ter savinjskih gorah, zato pa v toplejših mesecih načrtujemo večje podvige po Julijskih Alpah in Karavankah.

Otroci vseh šol v sevniški občini imajo možnost udeležbe na planinskem izletu. Največ je otrok iz OŠ Sava Kladnika Sevnica in podružnice v Loki, sledita ji OŠ Boštanj in OŠ Tržišče, verjetno gre poudariti, da je sodelovanje z mentorji iz naštetih šol najboljše. Lani smo uspešno sodelovali še s podružnično šolo Studenec, vendar letos tam žal ni več iste mentorice in zanimanje za planinski krožek je ugasnilo. Prav tako se že nekaj let trudimo ponovno vzpostaviti stik z OŠ Blanca in OŠ Krmelj, vendar smo za enkrat naleteli na gluha ušesa.

NAČRT IZLETOV:

mesec	izlet
oktober	Šmohor
november	Gora Oljka
december	Hom
januar	Čemšeniška planina
februar	Limbarska gora
marec	Julijske Alpe
april	Golica
maj	Srečanje zasavske mladine

POTEK PRIJAV:

- vabila na planinski izlet pošlje organizator izleta (Urban Dimec ali Anja Žveglič) mentorjem po elektronski pošti 10 dni pred začetkom izleta,
- na vabilu so podatki o odhodih, zbirnih mestih, ceni izleta, prihodu, času hoje in ostalih posebnostih,
- poleg vabila mentorji prejmejo po elektronski pošti še posebne listke oz. prijavnice s skrženo vsebino izleta in prostorom za ime in priimek, katere lahko razdelijo otrokom, da so tako še starši seznanjeni z izletom, hkrati se otrok s tem listkom pri mentorju lažje prijavi na izlet,
- prijave in denar pobirajo mentorji na OŠ,
- mentorji so dolžni organizatorju izleta po telefonu ali elektronski pošti 3 dni pred izletom javiti število udeležencev,
- vsak mentor mora imeti s sabo na izletu poimenski seznam udeležencev (ker je ta potreben zaradi vožnje otrok na avtobusu),
- otrokom, ki se niso udeležili izleta, denarja ne vračamo, razen v primeru, da se pred izletom odjavi.

MLADI PLANINEC IN ZNAMKICA PZS:

- vsak otrok mora imeti znamkico PZS, ki stane 5 evrov,
- znamkica velja za eno leto, če otrok že ima znamko za leto 2009 iz prejšnjega šol. leta, ne potrebuje nove,
- če otrok v novem šolskem letu še nima znamkice, jo lahko za leto 2009 kupi po znižani ceni, in sicer 2 evra,
- januarja 2010 mora otrok kupiti novo znamko, ki mu zopet velja celo leto,
- znamke lahko kupi otrok na izletu pri vodji izleta oz. vodnikih ali pri mentorju, če je tako dogovorjeno,
- z znamko je otrok na planinskem izletu zavarovan, ker poleg znamke prejme tudi potrdilo PZS in zavarovalnice Tilia,
- znamkica se nalepi v knjižico mladega planinca, ki je brezplačna,
- v knjižico mladega planinca otrok beleži in žigosa svoje izlete, ko le-ta doseže določeno število izletov, prejme s strani PZS posebno priznanje (za 6 opravljenih izletov prejme bronasti znak mladega planinca, za 12 izletov srebrni znak in za 18 izletov zlati znak mladega planinca),
- knjižico z opravljenimi izleti otrok da mentorju ali vodniku, ta jo mora poslati na PZS, od koder pošljejo priznanje.

Anja Žveglič

DAN DRUŽENJA TREH GENERACIJ 9. 5. 2009

Napisana evalvacija velja za 6., 7., 8. in 9. razrede.

PRIPOMBE IN PREDLOGI ZAPOSLENIH

Po pogovoru z nekaterimi učitelji že na sam dan izvajanja dejavnosti in kasneje sem ugotovil, da je bila ta oblika športnega dne pozitivno sprejeta. Vsi so se strinjali, da je bila zahtevnost poti ustrezno izbrana. Vodenje pohodov s strani vodnikov PD Lisca Sevnica je bilo odlično. Poskrbljeno je bilo za ustrezen tempo hoje, počitki so bili zelo dobro naravnani. Pripomba je bila samo ta, da bi bilo verjetno bolje, če bi posamezni razredi hodili popolnoma različno. Prihajalo je namreč do tega, da so se želeli na primer učenci 8. in 9. razredov pomešati med seboj in v nekaj primerih je imela spremljevalka skupine zelo veliko težav, da jih je usmerila v pravo skupino.

Vsa pohvala gre tudi izredni gostoljubnosti družine Grilc, ki je poskrbela za prečudovite dobrote.

Nekaj učiteljev je imelo pripombo na jutranjo gnečo pri odhodu, vendar pa sem mnenja, da smo vseeno odhod izpeljali dovolj hitro, predvsem pa varno.

Morda predlog za prihodnje leto: zelo dobro bi bilo, če bi izpeljali vse pohode tako, da ne bi bilo potrebnih avtobusnih prevozov.

PRIPOMBE IN PREDLOGI UČENCEV

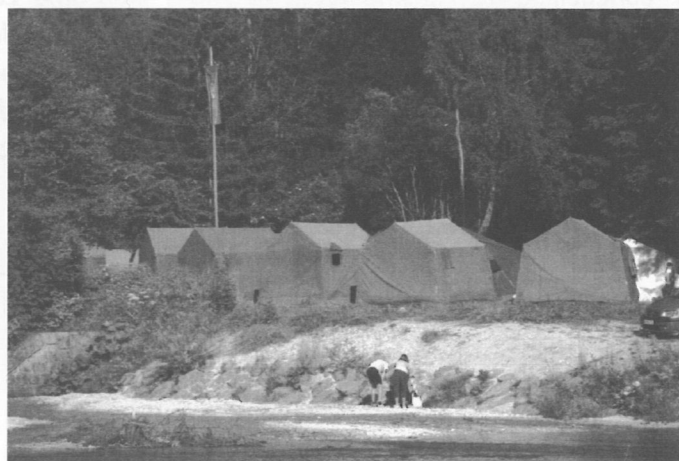
Učenci so bili s športnim dnevom zadovoljni. Pot jim ni bila pretežka. V nasprotju z učitelji bi oni želeli, da bi hodili vsi učenci od 6. do 9. razreda kar skupaj. Seveda pa je bilo učencem najbolj odveč to, da je bila sobota, pa čeprav smo bili zaradi tega v petek prosti.

Aleš Tuhtar, prof.
Foto: Romana Ivačič

OSNOVNOŠOLSKI PLANINSKI TABOR JEZERSKO 2009

Prvi in drugi dan (11. 7. in 12. 7. 2009)

V soboto so okoli 12. ure na Jezersko prišli udeleženci. Letošnje leto je sicer tabor malo skromnejši glede udeležbe - 23 mladih planincev iz sevniške občine in štirje iz Podčetrтка!

Sobota je potekala po ustaljenem načrtu:

- ogled prostora,
- spoznavanje prijateljev,
- razdelitev v skupine,
- vselitev v šotore,
- okusno kosilo,
- delo po skupinah,
- priprava nahrbtnikov ter priprava na turo,
- spoznavni večer in predstavitev skupin.

Nedelja se je začela zgodaj zjutraj (po hladni noči) z zajtrkom in odhodom na turo... Odločili smo se za prvo skupno turo na Goli vrh nad Jezerskem. Utrinke s tur si lahko preberete v naslednjih prispevkih mladih planincev:

Danes, 12.7.2009, smo se odpravili na Goli vrh. Pot je bila za nekatere naporna, drugače pa smo vsi uživali. Najprej smo hodili po asfaltni cesti, potem pa smo zavili na gozdno pot in se orientirali po markacijah. Do vrha smo hodili dobre 3 ure, na vrhu pa smo imeli malico in gledali čudovit razgled. Po dolgem postanku na vrhu smo se odpravili nazaj v tabor, kamor smo prišli v pičlih dveh urah.

Matic Veteršek in Janoš Špan

Ko sem prišel s ture, sem se preoblekel in preobul. Potem sem šel k jezeru in sem tam metal kamne v vodo. Potem nas je Flajs poklical v vrsto zbor. Umili smo si roke in šli na kosilo. Za kosilo je bil pražen krompir, dunajski zrezek in solata. Po kosilu sem šel po hrano, ki mi je ostala od ture, in jo nesel h kuhinji. Kmalu za tem sem se šel stuširati. Ko sem se stuširal, sem z Janezom igral bejzbol. Potem nas je Flajs zopet poklical v vrsto zbor. Lahko smo se odločili, ali bomo šli nabirat drva za kres ali bomo ostali v taboru. Jaz sem se odločil, da bom ostal v taboru in napisal spis in tako sem ga končal.

David Lužar

Nedelja popoldne je bila v znamenju športnih iger ter priprave ognja za večer ob ognju. Za večerjo smo jedli "šmorn" in kompot.

Tretji dan (13. 7. 2009)

Današnje dopoldne je potekal prvi sklop planinske šole, imeli smo tri delavnice:

- osnove prve pomoči,
- priprava nahrbtnika, hoja v gore, vreme,...
- vozlanje,

Po kosilu je bil čas za "namakanje" v jezeru in sončenje ob njem... Po popoldanski malici pa so bile na vrsti velike taborne štafetne igre. Ker gremo naslednji dan na turo, je bilo potrebno pripraviti nahrbtnike in ostalo opremo, ki jo potrebujemo, da varno pridemo na vrh.

V ponedeljek, 13.7., smo vstali ob 8:00. Dan smo začeli z jutranjo telovadbo in ostalim »šitom« (umivanje, zajtrk, ... blabla...). Nato smo se razdelili v tri skupine. Na prvi postaji smo se učili vozlanja, na drugi potrebščine za v gore in kako se pripravi nahrbtnik, na tretji pa prvo pomoč. Za tem smo imeli kosilo in nato športne igre. Zmagala je četrta skupina. Kmalu smo v zboru dobili nadaljna navodila za pripravo na jutrišnjo turo. Pojedli smo večerjo (bila je odlična) in začeli s tekmovanjem med dvema ognjema (v premajhnem polju). Zmagala je tretja skupina. Zaspali smo, saj nas je naslednji dan čakala zahtevna tura.

Janez Krevel, Luka Šeško, Aleš Plazar

Za večer pa je napovedan prvi nočni turnir v igri med dvema ognjema.

Četrty dan (14. 7. 2009)

TABOLŠ TURA (najjača)

V torek, 14. 7., smo se peščica izbranih odpravili na zelo zahtevno turo. Janez Krevel, Aleš Plazar, Luka Šeško, Janoš Špan, David Lužar, g. Urban Dimec, g. Luka Žveglič (Majda) in g. Boštjan Pečnik – Pečo smo se zbudili ob 4:45, popili čaj, si umili zobe, otresli lulčke in se dobro opremljeni s kombijem odpeljali do izhodiščne točke. Pot smo začeli po gozdu, a kmalu prišli do skalovja. Čez dobro urco smo prispeli do Kranjske kočice na Ledinah (1700m). Tam smo pomalicali in nadaljevali pot po dokaj strmi steni, vendar smo se pod vodstvom »Majde, Pečota in Dimija« počutili varne. Po štirih debelih urah vzpenjanja, plazenja, vpenjanja in polnega adrenalina smo prilezli na Veliko Babo (2132m).

A to še ni bilo vse, ko smo pomalicali, smo se dobro kondicijsko pripravljene povzpeli še na en vrh. Ledinski vrh (2108m) smo dosegli samo v eni uri. Ker ni bilo melišča, smo se spustili po snežišču. Na koči na Ledinah smo se zopet malo odpočili, nato pa le še sestopili do tabora. Te ture ne bom nikoli pozabil, saj smo se kepali sredi poletja in porabili neverjetnih 4000 kalorij (vsak). Tura je bila nepozabna oz. najlepša v našem življenju.

Janez Krevel, Luka Šeško, (zraven je svetu Aleš Plazar)

Tura na Ledine

V torek, 14. 7. 2009, smo se odpravili na Kranjsko kočico na Ledinah. Za začetek nas je Matic s kombijem odpeljal na izhodišče vzpona. Tura je bila sprva lahka, potem pa težja, ker so se začele zajle in klini. Med potjo smo metali pogled na Češko kočico in ostale gore. Zaradi višine se je nekaterim tudi vrtelo. Vsi smo že nestrpno pričakovali vrh in vodnike pogosto spraševali, koliko časa bomo še hodili. Ko smo prispeli na kočico, smo se vrgli na prvo klop, ki smo jo zagledali in pričeli malicati. Skoraj vsak izmed udeležencev si je kupil čokolado. Seveda pa nismo pozabili na vpisovanje in žigosanje v knjigo in dnevnik.

Zaradi dolgčasa smo šli brskat po knjigi obiskovalcev. Našli smo zelo lepo pisavo, ki so jo napisali Hrvatje. Napočil je čas, da krenemo v dolino. Zaradi neprevidnosti nam je pogosto spodrsnilo. Sonce je žgalo, zato smo komaj čakali, da pridemo v senco. Po kratkem počitku smo prispeli do makadamske ceste, kamor se je zopet pripeljal Matic in nas odpeljal nazaj v tabor. Zaradi slabega občutka za čas se nam je zdelo, da smo gor hodili manj časa kot sestopali v dolino.

Monika Verhovc, Amadeja Pačnik, Ana Strnad

Peti dan (15. 7. 2009)

Sreda, 15.7.2009, je bil spet naš "prost" dan...

Malo dlje smo spali - do 8.00, potem je sledila jutranja telovadba in zajtrk. Po zajtrku smo se pripravili na sprehod, ki je trajal pol ure. Opremili smo se v obutev in oblačila, namenjena plezanju in športu. Odpravili smo se v samo "središče" vasice Jezersko, kjer smo dan preživeli ob igrišču in 200 metrov stran na naravni plezalni steni, kjer smo se preizkusili v plezanju, postavili smo vravno ograjo in preizkusili tehniko varovanja in hoje ob ograji.

Prikazali in poizkusili smo tudi tako imenovan "abzajl". Po končanih aktivnostih ob naravni steni smo odšli nazaj do igrišča, kjer nas je že čakalo okusno kosilo "na terenu". Po kosilu je bila debela ura namenjena otrokom zelo ljubi aktivnosti - nakupovanju v vaški trgovinici na Jezerskem. Ko so se zaloge čipsa, smokija, keksov in gumijastih bombonov napolnile, je bil čas za razne športne igre ter veliko tekmovanje skupin v vozlanju. Bitka za prvo mesto je bila zelo napeta, saj prav vsi vozle odlično obvladajo. Dan na igrišču se je bližal koncu in odpravili smo se proti taboru, kjer smo si pripravili nahrbtnike in opremo za naslednji dan in se stuširali.

Po večerji je k nam prišel v goste gorski vodnik, alpinist in vodnik Dejan Ogrinec - Bull, ki nam je predaval o gorah v Sloveniji in po svetu. Predstavil nam je veliko skrivnosti, ki jih imajo posamezna gorstva. Otroci so ob predavanju izvedeli veliko novega, saj vprašanj ni manjkalo. Ob 22. uri smo se odpravili v posteljo, ker nas je čakalo naslednje jutro zgodnje prebujanje in odhod na turo.

Poročevalci: Flajs Luka J, Krjavlova palca, Šiš, Crni Jezerjanič

Vstajanje ob 8:00. Umivanje zob in ostalo... Jutranja telovadba, ki jo je vodila gdč. Anja Žveglič, nas je zbudila iz spanca. Nato smo pozajtrkovali. Po zajtrku smo zapeli, kot že mnogokrat tisti dan. Potem smo peščili do igrišča in v gozd. Razdelili smo se v skupine in začeli z aktivnostmi. V eni skupini smo plezali, v drugi pa se spuščali z vrvo (vertikalno, horizontalno) in vadili vpenjanje. Zatem smo se spustili na igrišče, pokosili in šli še v trgovino. Povadili smo vozle in pričeli s tekmovanjem. Itak je zmagala 2. skupina. Po tekmovanju smo se vrnili v tabor, povečerjali, si ogledali posnetke drugih gora (predavatelj Dejan Ogrinec). Zgodnje spanje zaradi ture.

Šesti dan (16. 7. 2009)

Četrtek, 16. 7. 2009, se je začel ob štirih zjutraj z odhodom starejše skupine proti Grintavcu. Slabe štiri ure kasneje so na pot odšli tudi ostali, katerih cilj je bil Češka koč.

3. TURA - mlajša skupina

Kot ponavadi smo pot začeli po cesti. Zelo naporno je bilo hoditi v strm hrib v gozdu. Videli smo tudi staro koč, ki je bila zelo poraščena. Pričakala nas je še ena velika strmina. Nekaj pred vhomom smo naleteli na zajle. Potem smo prišli na koč, ki smo se je vsi razveselili. Takoj smo zagledali sneg. Na njem smo se igrali.

Na koči smo kupovali različne soke, razglednice in štampljali »dnevnik mladega planinca«. Tam smo še bili nekaj časa, ki smo ga preživeli na snegu ali v senci. Čez nekaj časa smo se odpravili na pot. Skorajda na sredi poti smo se razdelili v dve skupini. Ena skupina je bila malo počasnejša, druga malo hitrejša. Hitrejša skupina je bila 15 minut hitrejša kot počasnejša skupina, po turi smo se šli še stuširat in jest.

Jaka Sotlar, Tadej Počivavšek, Žiga Anderlon

3. TURA - starejša skupina (na dan premiere Harryja Potterja 6)

V četrtek, 16.7.09, smo se nekateri udeleženci tabora odpravili na najvišji vrh Kamniško – Savinjskih Alp. Ob štirih se nas je 13 zemljanov odpravilo na Grintovec (2558m).

Najprej nas je pot vodila do Češke koč (1542m). Tam smo pomalicali in se po uri hoje opremili v plezalno opremo, katere skorajda nismo rabili. Pot je bila pod pričakovanji, nevzemirljiva in zelo dolga. 13 članska posadka je na vrh prispela po 4-ih urah hoje. Na 2558 metrov nad morjem smo bili vsi udeleženci uspešno krščeni:

Aleksander Pinozič = Boris Becker

Janoš Špan = Del Piero

Žan Kušnik = Chipchanon

Tamara Krkleš = Jezerska Ivanjščica

Luka Šeško = Šiš

Nika Motore = Gorska Lilija

Janez Krevel = Krjavlova palica

Aleš Plazar = Črni Jezerčan

Sestopili smo po drugi poti, se ustavili na Cojzovi koči na Kokrškem sedlu in nato sestopili v dolino Kokre.

Luka Šeško, Aleš Krevel, zraven je svetu Aleš Plazar

Zvečer je potekal velik izbor za MISS in MISTRA tabora Jezersko 2009. Pomerili smo se prav vsi udeleženci v treh kategorijah - planinsko oblačilo, poletno oblačilo in večerno oblačilo. Po kar nekaj prehojenih metrih po "pisti" smo dobili letošnje zmagovalce!

Mister - Janez Krevel

1. spremljevalec - Luka Flajs

2. spremljevalec - Sandi Pinoza

Miss - Alina Špan

1. spremljevalka - Katarina Kramžar

2. spremljevalka - Amadeja Pačnik

Sedmi dan (17. 7. 2009)

Dan je potekal v znamenju orientacije. Dopoldne smo imeli še zadnjo izmed tem planinske šole - orientacija. Po kosilu je sledilo orientacijsko tekmovanje. Pred večerjo se bodo skupine pripravile na zaključni večer.

Osmi dan (18. 7. 2009)

Naš zadnji dan v letošnjem taboru je zaznamovalo slabo vreme. Že ponoči je začelo močno deževati in je deževalo vse do poznih dopoldanskih ur. Pospravljanje tabora je bilo prestavljeno za en dan, skupina vodstva je ostala v taboru še dodaten dan in v nedeljo pospravila tabor. Otroci so po kosilu odšli proti domu.

Matic Železnik

PLANINSKI TABOR »KAR TAKO MALO VEN« V SLATNI PRI RATEČAH 2009

Ključke zavetišča v Slatni sem prejela že 6. avgusta od Darinke Avguštin, ki je tu bivala s svojo družino, ker je odpadel načrtovani planinski tabor, ki naj bi ga gospa Darinka tudi vodila. Že takoj po prevzemu so se veselo pripeljali prvi gostje: Bregar in Doberšek, nato Jagodiči, Prahi itd.

V soboto, 8. 8. 2009, je bil večer z imenom Ogenj v Alpah, ki je zelo lepo uspel. V goste pa nam je prišel celo sam predsednik Planinske zveze Slovenije g. Ekar z ženo. Zakurili smo taborni ogenj in zadevo primerno proslavili, seveda ni manjkalo jedače in pijače, za lep večer pa je s svojo harmoniko poskrbel predsednik PD Dol g. Toni in naše mlade planinke s svojim programom.

Družine ali pa posamezniki so v času bivanja pri nas obiskovali bližnje in daljne hribe ter se z njih vračali polni dobrih vtisov in srečni!

Do četrтка, 13. 8., so odšli domov skoraj vsi naši gostje in je prišla v tabor PS Planina in DU Folklorna skupina Razbor pod Lisco, ki so tu imeli tudi intenzivne tridnevne vaje plesov za nastop, ki je bil nato v soboto, 15. 8. 2009, v Ratečah. V Ratečah smo nastopali na njihovem prazniku imenovanem »Vaški dan«, kjer smo sodelovali v povorki in nato zaplesali na trgu. Zanimivost je bila tudi noša iz naših krajev, ki na njihovem območju ni znana, saj je to noša ljudi izpod Lisce. Sama povorka in nastop so bili izredno lepo sprejeti, na ta način pa smo jim povedali, da smo tudi mi v njihovi bližini, in je nastalo zelo lepo prijateljstvo. Za drugo leto so nas povabili že kar sedaj.

PS Planina je šla v času tabora v Krnico, na jezera in na planino Pekol in še kam, zvečer pa smo skupaj zaplesali in zapeli ob zvokih naših »folklornih« muzikantov.

Finančno se je naš tabor dobro izšel, s vsemi pokritimi stroški smo imeli še preko 500€ dobička.

Priznati moram, da je bil to prav takšen tabor, kot je bil zamišljen ob svoji ustanovitvi: »To je bil tabor za dušo«.

VANDRANJE PO GRČIJI

17. - 23. 5. 2009

**Bele rože iz Aten, naj spominjajo vas na mene,
vam na svidenje žele: bele rože iz Aten.**

Na poti nas je bilo 23 v avtobusu. Dobršen del poti nas je spremljal tudi avtodom Vebrovih. V Vebrovem avtobusu smo imeli postelje in vso opremo za kuhanje, tako smo bili neodvisni in smo potrebovali le primerna parkirišča. V kampu smo spali samo enkrat, dvakrat pa na trajektu. V 13 dneh smo prevozili 4 407 km, cena z vsemi stroški in oskrbo je bila 700 evrov na osebo.

17. maja smo odpotovali zjutraj ob 6.30 in potovali mimo Beograda v Grčijo. Ker že iz prejšnjih let poznamo zaplete na mejnih prehodih, smo jo z zmernimi podkupninami kar dobro odnesli. Šofer Ivan se je pri vožnji menjal z Jano, tako smo potovali tudi ponoči, za par ur pa smo v Grčiji na parkirišču počivali.

18. maja smo prišli v Atene dovolj zgodaj, da smo si jo ogledali po planu (Kraljeva palača, Akropola, Plaka in olimpijski stadion). Proti večeru smo odpeljali v Pirej na trajekt in se udobno namestili na tapecirane klopi in prespali plovbo do Krete.

19. maja smo se peljali do parkirišča pri vhodu v sotesko Samarijo. V planu smo imeli vzpon na drugi najvišji vrh Krete Gingilos, vendar se je zaradi slabega vremena na vrh v orkanskem vetru prebil le Drago, ostali smo obrnili nekje na pol poti, vendar smo najlepši, še deloma porasel del poti, prehodili. Nekateri so že na začetku izbrali lažje cilje za sprehode.

20. maja smo v boljšem vremenu napravili 18 km dolgo pot po najdaljši evropski soteski Samariji. Pot je resnično zanimiva in zelo dobro urejena. Zaključek poti je na morju v vasi Agia Roumeli, ki nima cestne povezave, dnevno pa vozijo trajekti do mest, kjer lahko čakajo vozila. Ivan nas je v Hore Sfakion čakal. Po večerji smo nadaljevali vožnjo proti najjužnejšem evropskem mestu Ierapetra. Zaradi boljših cest nismo peljali po lokalnih cestah na južni strani otoka, ampak mimo Iraklia. Prespali smo na parkirišču ob cesti.

21. maja smo z ladjo napravili izlet na nenaseljen otok Chrissi, ki je zaščiten in je ves v Naturi 2000. Ima lepe plaže, čudovito barvo morja in največji evropski gozd libanonske cedre. Sprehodili smo se po dobršnem delu otoka. Ko smo se vračali, smo si hoteli ogledati še Knossos, vendar smo bili prepozni in je bil muzej za ogled že zaprt. Na velikem parkirnem prostoru smo prenočili.

22. maja smo že zjutraj s hitro ladjo odpluli na celodnevni izlet na vulkanski otok Santorini. Ta otok je res nekaj posebnega in je ena od največjih svetovnih turističnih zanimivosti. Ker smo se popoldne vračali, smo se zvečer vkrcali na trajekt za Atene. Zopet smo imeli nočno vožnjo in zopet ni bilo polno, tako smo kar ugodno spali.

23. maja smo si najprej ogledali Korint, nato pa še znamenito preročišče Delfi. Pot smo nadaljevali proti severu in prespali ob cesti.

24. maja smo nadaljevali vožnjo do Meteorov. To je zopet ena od svetovnih čudes. Nad mestom so skalni osamelci z strmimi stenami, na njih pa so samostani. Za avtobusom smo obvozili območje samostanov, enega pa smo si ogledali tudi v notranjosti. Nato smo vožnjo nadaljevali do kampa v mestu Ionina. To mesto ima v Grčiji islamsko tradicijo, saj se je najbolj razvilo v obdobju ko je tu živel Alipaša. Mesto leži ob jezeru, ki pa ni preveč čisto.

25. maja smo se peljali naprej proti severu in proti albanski meji v narodni park Zagora. Najprej smo si ogledali zanimive obokane mostove blizu vasi Kipi. Ogledali smo si vas Monodendri in najvišjo steno z razgledom na sotesko Vikos, saj je Vikos 930 m nižje. Prenočili smo na prijetni jasi nad vasjo Monodendri.

26. maja smo se spustili v sotesko Vikos pod vasjo Monodendri in prehodili sotesko do vasi Vikos. Pot je bila kar naporna, saj smo se najprej spustili v sotesko, ki je skoraj ravna, nato pa smo se iz nje zopet dvignili. Pot smo nadaljevali do vasice Palaioseli, ki je izhodišče za drugo najvišjo goro Grčije Smolikas. Zadnji del gorske ceste do vasi je bil za avtobus kar zahteven. Prenočili smo na dvorišču edine gostilne v vasi.

27. maja smo osvojili 2637 m visok Smolikas. Čeprav je bilo vreme kar ugodno, nas je ob povratku presenetila, sicer kratka, vendar kar huda nevihta s treskanjem in točo. Ob povratku smo nadaljevali vožnjo proti mestu Kastorija. Zvečer smo se ustavili na parkirišču ob cesti in prenočili.

28. maja smo nadaljevali vožnjo do Kastorije. Za to mesto pravijo, da ima eno najlepših leg. Po ogledu smo bili še malo prosti, nato smo se odpeljali na prelaz Pissoderi in spustili do makedonske meje. Skozi Bitolo smo nadaljevali brez večjih problemov v Srbijo. Prespali smo na počivališču na avtocesti.

29. maja smo nadaljevali vožnjo proti domu in zgodaj popoldan smo pripotovali v Sevnico.

Vinko Šeško

VANDRANJE PO PROVANSI

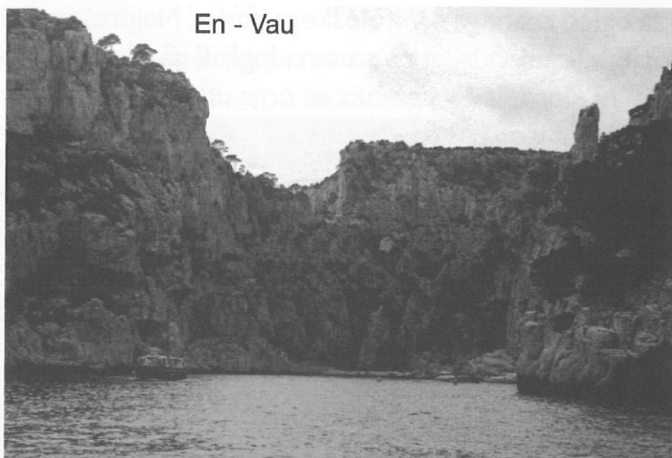
2. - 10. 7. 2009

**Letos smo v Provanso šli – družba kot se šika:
prešeren smeh, prijateljstvo – to naša je odlika.**

Napev: Sinoči sem na vasi bil

Na poti nas je bilo 31, v avtobusu smo imeli 12 postelj, 19 prenočišč pa smo poiskali zunaj. V avtobusu smo imeli opremo za pripravo hrane in hrano. Prevozili smo 3 000 km, skupni strošek pa je bil 330 evrov na osebo.

En - Vau

2. julija smo začeli pot takoj po polnoči. Po celodnevni vožnji smo popoldan našli prostor v kampu v mestu La Ciotat. Najeli smo ladjico in se odpeljali na ogled lepih zalivov in fjordov Calanques.

3. julija smo se mimo Marseilla odpeljali v delto Rone - Camarque. Najprej smo napravili ogleda z avtobusom in se kmalu srečali s črnimi biki in belimi konji. Poleg solin smo si ogledali peščeno obalo z neskončnimi plažami. Tudi velike jate flamingov smo videli. V mestu Santes Maries de la mer, ki je turistično središče pokrajine, smo se namestili v kamp. Popoldan je bil na razpolago za kopanje ali sprehode in ogleda, zvečer pa smo si skupaj ogledali mesto.

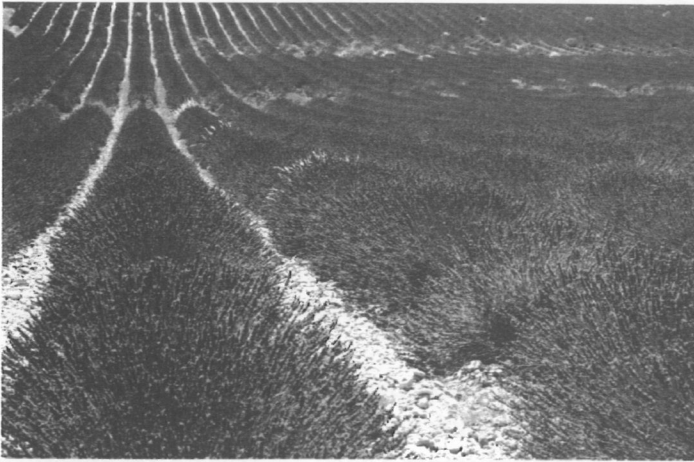
4. julij smo imeli na razpolago za ogled znanega ornitološkega parka. Najprej smo si park ogledali skupaj, nato pa smo si nekateri vzeli dan za fotografiranje, drugi pa so se odpeljali na obalo na kopanje. Prenočili smo v istem kampu.

5. julija smo si še malo ogledali mesto, ker smo prezrli, da pozno odprejo recepcijo, nato pa smo se odpeljali na ogled zanimivega mesta Arles. Tu smo naleteli še na festival, ko si ljudje nadenejo oblačila iz prejšnjih stoletij. V mestu je zanimiv amfiteater, obiskali smo tudi lokal, ki je posvečen slikarju Van Goghu. Naslednji ogled je bil namenjen rimskemu akvaduktu, nato pa smo se ustavili v Chateauneuf de Pape, kjer je bila letna rezidenca papežev z vinogradi. Za tem smo se odpeljali v Avignon, kjer smo si ogledali na pol porušen most in papeško palačo. Prenočišče smo imeli rezervirano v hišicah kampa v kraju L'Isle-sur-la-Sorgue.

6. julija smo začeli ogled z gradom Barroux, nato pa smo se po zelo lepi gorski cesti peljali na najvišjo goro Provanse – 1912 m visok Mont Ventoux. Ogledali smo si prve nasade sivke in slikovito oker mesto Roussillon, v bližini katerega so nekoč kopali peščenjak za predelavo v barve. Obiskali smo še Gordes, mestece z čudovito lego in v bližini za ogled prenovljeno kamnito vas. Spali smo v istem kampu.

7. julija smo si najprej ogledali L'Isle-sur-la-Sorgue, nato pa enega najmočnejših evropskih izvirov pri mestecu Fontaine de Vaucluse. Na poti proti Verdonu smo se zadržali v Valensole in uživali ob pogledih na neskončna polja sivke, nato pa še polja sončnic. Prenočišče smo imeli rezervirano v mladinskem domu v bližini La Palud sur Verdon.

8. julija smo napravili najprej planinsko turo po soteski Verdon, nato pa smo še z avtobusom napravili krog po razgledni cesti nad sotesko. Prenočili smo v istem mladinskem domu.

9. julija smo bili že na poti proti domu. Najprej smo se na kratko ustavili v mestecu Castellanu, nato pa še v mestu Grasse, kjer smo si ogledali parfumerijo. Sledila je nočna vožnja do doma.

Vinko Šeško

PLANINSKI TABOR MDO ZASAVJA NA POLJSKEM 3. - 12. 8. 2008

*Gremo v Tatre in potlej naprej, vesela je družba naša, juhej!
Na nebu je sonce in veter v laseh, radost in sreča v srcih nas vseh.
Gremo v planine, dokler nas ta strast ne mine:
v Tatre in še drugam, Janez bo povedal kam.*

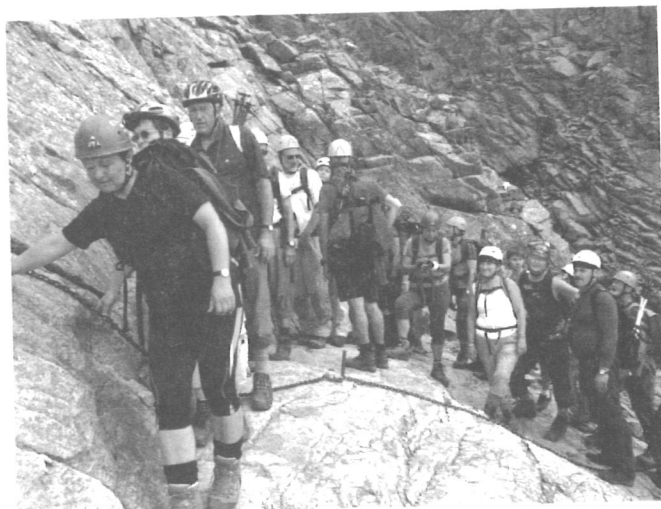
Napev: Veselo v Kamnik

V mesecu avgustu letos smo planinci PD Lisca Sevnica organizirali pohodni planinski tabor v poljskem delu Visokih Tatr in Zahodnih Tatrah. Pravijo, mi pa smo se prepričali, da je to resnično najboljši del Tatr.

Tabora se nas je udeležilo 45 planincev iz enajstih društev in smo v dokaj napornem urniku osvojili kar pet vrhov: Grzes 1653m, tri Granate 2225, 2234 in 2240m in Rysy 2503m; poleg tega pa še Babio goro 1750m v Beskidih ter Tri Korone 950m in Sokolico 747m v Pieninih.

Prepeščili in doživeli smo kar šest lepih do 10km dolgih dolin (Chocholowska, Kościelinska, Bystra, Jaworzynki, Gasienicowe, Suhey Wodey, Bialky, Rybieg potoka, Rastoky; soteska Krakow.

Čudovita pokrajina s številnimi gorskimi jezeri (7 smo si jih ogledali), nam bo ostala še dolgo v spominu kljub številnim domačim, predvsem mladim obiskovalcem in to na višku turistične sezone. Spoznali smo tudi zgodovino pokrajine, značilnosti, turistične znamenitosti in športno turistično mesto Zakopane, ki smo si ga ogledali skupaj s Tatrami tudi s panoramske planote Gubalowke nad Zakopanam.

Nemalo tamkajšnjih zanimivosti je povezanih z življenjem pokojnega papeža Jana Pavla II. in drugimi znanimi osebnostmi. Občudovali smo značilno leseno in zidano arhitekturo in etnologijo tega predela. Poleg Tatr smo obiskali tudi najstarejši narodni park Pienine, se s splavi popeljali po reki Dunajec ter v obratni smeri prepeščili apnenčasti greben z že prej omenjenimi razglednimi vrhovi.

Seveda pa nismo mogli tudi mimo pokrajinskega središča Malopolske, lepo ohranjenega srednjeveškega mesta in nekdanje državne prestolnice Krakowa. Ogledali smo si mestno središče z značilnimi objekti, obiskali promenadno Florijansko ulico z mestnimi vrati, si ogledali nekdanji židovski geto Kazimirs z največjo sinagogo in se povzpeli na slikovit grajski kompleks Wavel. Seveda pa nismo zamudili tudi ogleda čudovitih umetnin v nekdanjem rudniku soli v 6 km oddaljeni vasi Wieliczka, ki je poljska največja turistična atrakcija.

Ob povratku domov pa smo se zapeljali skozi rojstno mesto prejšnjega papeža J. P. II. v Auschwitz, kjer smo si ogledali muzejski del medvojnega taborišča.

Zaradi cenovne ugodnosti smo bili nastanjeni v motelu cca 10 km izven Zakopanov v turistični vasi Murzasichle. Imeli pa smo tudi dva lokalna planinskega vodnika: mag. geologije Jaceka Plonczińskiego - dobrega poznavalca Julijskih alp, ki je pred leti izdal vodnik po Julijcih v poljščini, in je 5 dni prebil z nami na turah ter vodnika Stanislawu Apostola za dvodnevno vodenje. Obema smo zelo hvaležni. Seveda pa smo za napotke, pomoč in kontakte izredno hvaležni tudi g. Piotru Skrzypcu v Sloveniji.

Pregled dogajanj pa si lahko ogledate na:

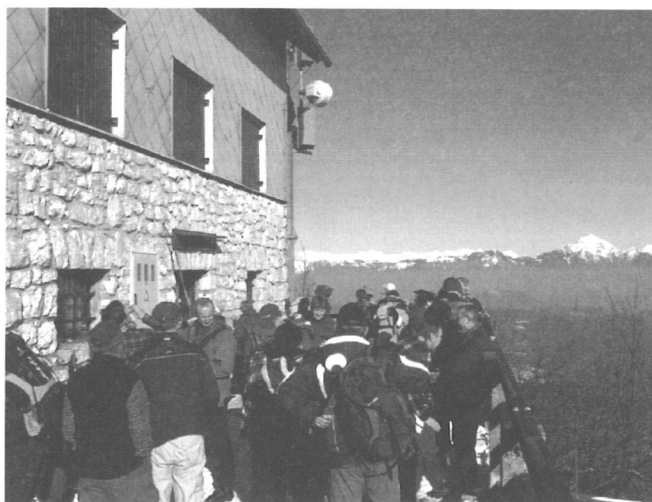
<http://rivacic.blogspot.com/2009/08/planinski-tabor-poljska-tatre-pienini.html>

Janez Levstik

Novoletni pohod na Lisco in Ivce

Novo leto se začne s pohodom. 1. januarja 2009 smo se ob 8. uri zbrali v Krakovem, od koder smo se z avtomobili odpeljali do vasi Podgorje. Od tu pa smo pešočili mimo Podgorja, Orehovca do Zdol. Do tu je bila pot bolj položna, tu pa tam tudi spolzka, kar je nekaj pohodnikov tudi občutilo. Pri kapelici pri Zdolah pa se je pot kar precej obrnila navkreber in tudi gazili smo po novo zapadlem snegu. V Tončkovem domu se je seveda prileglo okrepčilo. Pot smo nadaljevali naprej proti Ješevcu in Ivcam. Ta del poti je bil čudovit, saj so nam ponosno delale špalir smreke, okrašene z iskrivim snegom. Kar rahlo utrujeni smo prispeli na Ivce v Darinkino zavetišče, kjer nam je prijala dobra malica, katero sta pripravila Janko in Lojze. Na tem pohodu nas je bilo 27.

Januar

V mrzlem jutru nas je 32 prispelo v Škofjo Loko, kjer nas je pričakal domačin, član PD Škofja Loka - prijatelj družine Kralj in Boštanja, ter nas popeljal mimo gradu na Lubnik. Pot je bila čudovita, v soncu in snegu so se razkazovale Kamniške in Julijske alpe. V koči na Lubniku so nam pripravili dobro malico - krajnske klobasice, da pa se ne bi presušile, smo poskrbeli sami. Po dobrem počitku smo se spustili v dolino in ob poti nas je domačin povabil na ogled jaslic in pokušino domačega žganja. Iz Škofje Loke smo se zapeljali še do cerkve Crngrob, ki je res čudovita. Da pa bi nam to ostalo še bolj v spominu, smo zaključili v vaški gostilni.

Februar

Dan, ko se tudi ptički ženijo, nam je obetal čudovit program, zato smo se zjutraj zbrali na avtobusni postaji, da se zapeljemo proti Ljubljani in nato do Pirnič pod Šmarno goro. Da je dan zaljubljencev, se je poznalo tudi na ulici, saj

so srčki krasili mesto. Tukaj pa se je začelo zares po planinsko. Pričakal nas je gozdar Tone Lesnik, ki nas je po učni poti popeljal proti Šmarni gori. Veliko lepega nam je povedal o gozdu, tako, da pot ni bila težavna in smo preko Grmade prispeli na Šmarno goro. Dan je bil čudovit in po dobri malici – ješprenjčku v gostišču Ledinek, se je tudi kapljica ali dve domačega prilegla. Po ogledu cerkve in okolice je sledilo skupno fotografiranje in iskanje pohodnih palic od predsednika Jožeta, vendar zaman, saj so bile čisto nove in so verjetno že bile v dolini z novim lastnikom. Jože je vseeno prišel v dolino, saj je dobil v roke veliko leseno gorjačo, za katero se ni treba bati, da mu vzamejo. Pohodnikov je bilo 47.

Marec

Odpravili smo se na Volovjo reber. Ta izlet je bil naravovarstveno obarvan: pogovarjali smo se o posegih v prostor, vetrnih elektrarnah in energiji iz obnovljivih virov. Udeležencev 47.

April

Minilo je pet let od smrti Lojza Motoreta in v spomin nanj smo organizirali pohod iz vseh strani na Lisco. Udeležilo se ga je veliko število planincev in ostalih pohodnikov in tudi župan Občine Sevnica se nam je pridružil.

Maj

Udeležili smo se pohoda po poti E7. Zbrali smo se na Globodolu nad Mirno pečjo pri Trebnjem. Pot nas je vodila mimo Globodolskih polj, skozi dolenski gozd v dolino Krke. V Soteski smo si ogledali grajsko obzidje in Hudičev turn. Pot smo nadaljevali do Dolenjskih toplic in se po družabnem srečanju odpeljali domov. 45 udeležencev.

Junij

Odpeljali smo se na tridnevni izlet na Velebit: 28 udeležencev. Prvi dan smo se iz Sevnice pripeljali do Zavižana, kjer smo pot začeli v megleno deževnem in dokaj hladnem vremenu. Od tu do Alana smo hodili po Premužičevi stazi mimo Rosijeve kolibe, ogledovali Hajdučke kukove, morje in veliko flore. Na Alanu nas je čakal avtobus in odpeljali smo se do Štirovače, kjer smo v gozdarski hiši prespali. Štirovača je lepa zelena jasa sredi gozda. Tu smo si večerjo pripravili sami. Zunaj imajo postavljene kamine, na katerih so se dobro izkazali naši moški. Po dobri večerji pa se je oglasila harmonika in pesem. Prijetno utrujeni smo sladko zaspali v ogrevani koči, kajti zunaj je bila nizka temperatura. A noč mi je skrajšal moški, ki je hotel na WC skozi okno in pristal zunaj kočice na trdih tleh. Naslednje jutro po zajtrku smo se odpravili na hrib Šatovina. Popoldan pa smo se odpeljali proti morju v kraj Stari grad, kjer smo prespali. Tretji dan pa smo prehodili in si ogledali del Paklenice, nato se pozno popoldan odpeljali proti Sevnici.

Julij

Podali smo se na Koroško - na Obir: 37 udeležencev.

September

V tem mesecu smo osvajali Lendavske gorice: 32 udeležencev. Pot smo začeli v Lendavi, kjer smo si ogledali Sinagogo, Lendavski grad in kapelico. Nato smo nadaljevali mimo vinogradov do Madžarske meje in naprej ter prispeli po drugi poti in dobremu bograču nazaj v Lendavo na avtobus.

Oktober

Oktobra smo imeli izlet v neznano: 32 prisotnih. Ogledali smo si arheološko najdišče Rifnik pri Šentjurju in osvojili hrib Resevna.

November

Odpeljali smo se v Belo krajino. Z našimi prijatelji iz Bele krajine smo se iz Dola pri Starem trgu ob Kolpi povzpeli na hrib Kozice. Spotoma smo si ogledali kraško jamo. Pot smo zaključili v gostilni s toplo malico, belokranjsko pogačo in kapljico dobrega vina.

December

Obiskali smo deželo terana in se povzpeli na Trstelj ter lepo zaključili leto s sobotnimi izleti. 34 udeležencev.

Hvala vsem, ki se udeležujete sobotnih izletov, in vabljeni še naprej.

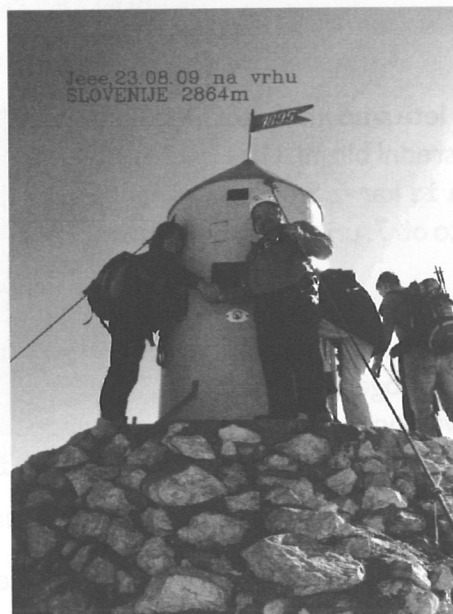
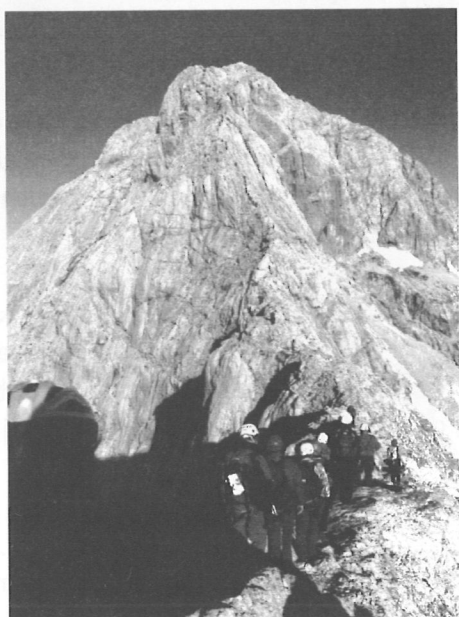
Darinka Avguštin, foto: Vinko Šeško in Romana Ivačič

OD HRUPA NA KREDARICI PO MIR POD CMIR

Ko so naši izjemni planinski vodniki Darinka, Janko, Jože in Tone pri vremenoslovcih in tudi pri „višji sili“ konec avgusta izposlovali nekaj sončnih dni, se nas je 26 bolj ali manj rednih obiskovalcev gora spet podalo na tradicionalni pohod na Triglav. Že na avtobusni postaji v Sevnici nas je čakalo presenečenje. Za šoferja je bil določen Lojzek, ki je leto poprej ob povratku s Triglava glasno sanjal o tem, da bi bil nekoč šofer. Šofer avtobusa. Sanje so se mu v enem letu uresničile. Resen in v gvantu (kot se za uslužbenca Prahove firme spodobi), nas je komajda poznal. No, poznal nas je že, a kaj več od pozdrava in vprašanja o dobrem počutju pa od njega nismo dobili. Tako pač je: družba je družba in služba je služba in Lojze to dobro ve (sploh, če mu za ovratnik diha sam Prahov Tona).

Letos smo se na Triglav podali s Pokljuke, od koder vodi ena lažjih planinskih poti (se vidi, da se tudi naši vodniki starajo). Pot nas je vodila mimo Vodnikove kočice na Kredarico. Tone B., ki je vse življenje sanjal o Triglavu in se mu je zdaj želja izpolnila, je v kapeli hvaležen padel na kolena pred Marijo Snežno in se ji zahvalil za priložnost.

Cilj našega prvega dne je bil Staničev dom. Ker pa je bilo na Kredarici še deset prostih ležišč, se nas je peščica takih, ki smo ugotovili, da je treba noge pri teh letih že šparati, odločila, da ostanemo na Kredarici. Izkazalo se je, da je bila to odlična poteza. Na Kredarici sta se namreč tistega dne po osemnajstih letih civilne poroke cerkveno poročila 71 letni slikar Jože Napotnik in 65 letna Milica iz Šmartnega ob Paki, poročil pa ju je „berlinski“ župnik Dori. Štirje avtobusi svatov so vključno z župnikom in „mladoporočencema“ peš prisopihali na Kredarico. Milica je ob tej priložnosti obeležila 40 let aktivne hoje v hribe, ansambel Robija Zupana, ki je zabaval goste, pa dvajsetletnico delovanja. Takoj smo pozabili na bolečine v nogah in se priključili svatom ter skupaj z njimi plesali, da se je kar kadilo.

Ko so navsezgodaj zjutraj naši planinski sotrpini s Staniča prikorakali na Kredarico, se nam podplati še niso prav ohladili od divjega plesa. Skupaj smo jo mahnili proti Triglavu, osvojili vrh, kot se spodobi pretepli novince in se prek Kredarice podali k Staniču. Tam nas je pričakala peterica, ki je v času, ko smo osvajali Triglav, raziskovala Rjavino, in skupaj smo sestopili. Jože nas je popeljal po čudovitem brezpotju za Cmirom in v dolino Vrat. Kolena so nam dolgotrajno hojo po melišču brezpotja zamerila, a se je splečalo. Nikjer žive duše, le hreščanje kamenja pod našimi nogami, črede gamsov, začudene, kdo je zmotil njihov mir, pa rezko oglašanje svizcev, ki smo jih zmotili (ko so zavijali čokolado). Z razmajanimi nogami smo se pridričali v dolino, kjer nas je že čakal Lojzek z avtobusom in vsem, kar sodi zraven. On že ve.

Bil je nepozaben pohod na Triglav. Pomnili ga bomo po plesu na Kredarici, po starih mladoporočencih, ki so v narodnih nošah priplezali na vrh, po mladih motoristih iz Komende, ki so po delih na vrh Triglava znesli motor, ga tam sestavili in ga „zakurblali“. Pomnili ga bomo po Sonjinih hlačah, ki so klonile pod težo (let) in se razparale na zadnji plati, s tem pa kvarile javno (in predvsem Marjanino) moralo, da se je morala uboga Sonja tik pred sestopom preobleči. In ne nazadnje bomo pomnili Triglav po Gregorjevi kavi. Sloves o njej se je kot blisk raznesel po triglavskem pogorju in številnim Gregorjevim poizkuševalcem se je kava zamerila za vse večne čase. In to tako zelo, da od Gregorja niti vina niso hoteli piti. Čas za popravni izpit bo spet avgusta.

Nada, foto: Oto Ivačič

NEDELJSKI PLANINSKI IZLETI

V minulem letu smo imeli, kot že tri leta poprej, vsak mesec na tretjo nedeljo izlete po območju naše občine ali v njeni neposredni bližini. Glavni usklajevalec teh izletov je bil Toni Svenšek, na izlete pa smo se podajali z lastnimi vozili ali pa že kar iz Sevnice peš. Kot vsa prejšnja leta, je tudi to leto bilo zborna mesto Avtobusna postaja v Sevnici, in to ob 7. uri zjutraj. In tudi želja, kot pretekla leta, je bila, da smo do kosila doma.

Izlete so pripravljali različni člani društva, pač glede na to, kateri del občine ali njene okolice je komu bolje poznan. Na potepanjih, vsaj v večini primerov, namreč ne hodimo po znanih ali markiranih poteh, temveč odkrivamo mnoge neznane potke in poglede in najbolje je, da nas vodi nekdo, ki območje res dobro pozna. Posebne evidence o udeležencih ne vodimo, lahko pa povemo, da se izleta udeleži povprečno vsaj 10 članov, včasih celo samo 5, pa tudi preko dvajset nas je že bilo.

In kje vse smo bili lansko leto:

- v januarju je vodila izlet Marjana Cizl iz Sevnice na sveti Rok in do hiške, ki jo imata z možem pod Lamperčami v Začelu.

V bolj toplém jutru za ta zimski čas startamo ob 7.08 z avtobusne postaje. Pred sabo vidimo sv. Rok, ki je ves obsijan s soncem in prva razgledna točka.

Nadaljujemo po gozdu in celem snegu do zajetja prvega sevniškega vodovoda. Ogledali smo si tunel (70m), ki je bil narejen leta 1932. Ta vodovod ni več aktualen za širšo porabo, koristijo ga pa še občasno domačini.

V soncu obsijan sv. Martin na Lamperčah kar vabi, da ga obiščemo. Naše noge pridno drobijo sneg. Na vrhu nas prevzame lep razgled po bližnji in daljni okolici. Po gozdu in snegu prikorakamo v Šeteje. To je bila poslastica za naše fotografe, saj je narava tu bila v vsem svojem sijaju: od vrbe, odete v ivje, do živo rdečih cvetov ileksa.

Gozdno pot proti Drožanju so označevale samo stopinje srn, lisic in psov. Mi smo bili edini pohodniki, ki smo jim sledili. Po kar malce utrujajoči hoji prispemo do »Venetovega gradu«. Do cilja imamo še nekaj dobrih korakov. V Drožanju nas pričaka Vlado s kuhanim vinom, žganjem in piškoti. Ker so se že oglašali naši želodčki, smo jih morali utišati.

V Sevnico smo »prileteli« po Becovem travniku in gozdu. Ustavili smo se še pri Barbari, da uničimo bacile, če smo jih slučajno kje pobrali.

Za prvi nedeljski pohod v letu 2009 smo imeli prečudovito sončno vreme in vsi tisti, ki so zamudili to zimsko idilo, jim je lahko žal.

- v februarju je Lojze Florjančič vse povabil v svoje rodne kraje na šentjanškem v okolico Osredka.
- v marcu je Ljubo Motore pripravil izlet iz Polja pod Lisco na Ješivec in nato zadaj za Lisco nazaj na Polje.
- v aprilu nas je Jože Prah popeljal na Veliko Presko in v njeno čudovito okolico.
- v maju, času cvetenja azaleje pontice, nas je Toni Svenšek vodil po neznanih poteh po Vrhku in Sončniku do azaleje in nato povabil še k sebi ter Mimiki na dom.

V lepem vremenu smo se peljali po Mirenski dolini do križišča Gabrje. Šli smo desno do žage Podpadec. Tam smo pustili avtomobile in se peš odpravili do Vrhka. Prišli smo do zaselka Sončnik, kjer nas je Franci povabil na jutranjo pijačo. Pot smo nadaljevali do rastišča azaleje in Vrhka. Ogledali smo si to dišečo in lepo ohranjeno rastišče, potem pa šli še na vrh Vrhka. Tam smo se iz soda odžejali, iz nahrbtnikov pa okrepčali. Vaščan Miro Povše nas je seznanil s podrobnostmi Vrhka. Spustili smo se niže do Martine Svenšek, kjer nas je njen sin Rajko pričakal s harmoniko. Tudi pojediti je bilo treba kaj in zraven kaj spiti. Pred končanim izletom smo se še oglasili pri Mirotu na kozarček cvička. Veseli in zadovoljni smo se odpravili nazaj v dolino do avtomobilov. Izlet je bil lep, kot je bilo tudi vreme. Hoje je bilo slabe štiri ure.

- v juniju nas je Miran Kozmus iz Jablanc vodil mimo partizanske bolnice v Travnem lazju pod Velikim Javornikom na Bohor in nazaj, potem pa še na golaž na Handijo.

Na lepo sončno nedeljsko jutro se nas je sedemnajst pohodnikov zbralo na Jablancih. Pot nas je vodila nad slapom Ubijavnik. V nadaljevanju pa pridemo do partizanske bolnice na Travnem lazju. Odpočijemo in okrepčamo se, da lažje nadaljujemo pot do kočice na Bohorju. Tu ni manjkalo dobrot iz nahrbtnikov. Sonce pa nas je tako prevzelo, da bi kar ostali, če ne bi vedeli, da nas na Handiji čaka sočen golaž. Podali smo se na Špic hrib, kjer smo se naužili gozdnih jagod, ko pa smo prišli v vas Dobrova, smo na domačiji Bohorč izvedli desant na češnjice. Od tu pa izmenično po travniški in gozdni poti nazaj na Jablance. Pohod smo zaključili na Handiji s tradicionalnim golažem.

- v julijski vročini smo se ob vodenju Janeza Levstika sprehajali po gozdovih Lisičjih jam in Mrtovca, nato pa se iz Šmarčne še s splavom popeljali po Savi nazaj do Lisičjih jam

Nekaj po sedmi uri smo parkirali svoja vozila pri tenis igrišču na Mrtovcu – Lisičje Jame in jo mahnili v hrib Mala Dobrava, mimo rastišča rdečega hrasta pri napajališču, si ogledali rastišče kanadske doglazije in območje izkopavanj gomil iz obdobja pred našim štetjem. Spustili smo se v dolino Kobiljskega potoka in se povzpeli na sam začetek vasi Mrtovec, občudovali krasen panoramski pogled na loško in vrhovsko polje in vse tja do Kuma. Ob spuščanju proti Šmarčni smo se ustavili na Trubarjevem griču in obudili spomin na tukajzadevno Trubarjevo znamenito pridigo zoper zidanju cerkve na tem mestu. Po strmem spustu smo nadaljevali pot do Kavarske kočice in naprej skozi vas Šmarčna do splava pri Levstik Silvestru, s katerim nas je popeljal pod mostom na Šmarčni in vse do Kompolja, kjer smo si ogledali zgodovinski biser - obnovljeno predromansko cerkev iz 10. stoletja, ter nadaljevali vožnjo do Orehovega in nazaj do izhodišča. Spremljalo nas je čudovito jasno vreme po dežju tako, da je Ljubo M. uspel shraniti nekaj lepših posnetkov.

- avgustovsko vročino smo preživeli v okolici Vrtovskega hriba in Nebes nad Šentrupertom, kamor nas je povabila družina Jožeta Praha.

- v septembru je skupino vodil Tone Kralj na Vinji vrh v Dolenjskem gričevju.

Zbrali smo se v suhem – delno meglenem vremenu v Škocjanu pri gostilni Luzar. Od tod smo krenili peš po slabo markirani poti v smeri Šmarjeških Toplic. Iz Škocjana smo pešačili skozi Staro vas na Mali Vinji vrh do cerkve sv. Janeza. Po krajšem počitku in razgledu smo krenili po grebenu na veliki Vinji vrh, kjer smo malicali in si ogledali cerkev sv. Jožefa. Pot se je nadaljevala skozi vasi Orešje, Osrečje, Stara vas do Škocjana. Hodili smo približno 3,5 ure. Bilo nas je 11.

- v oktobru smo že v skoraj zimskih razmerah odšli s Pokojnika preko Zaloških travnikov in Velikega Javornika na Bohor na proslavo ob 50. letnici kočice na Bohorju.

- v novembru smo imeli namesto nedeljskega sobotni izlet in sicer v sklopu akcije tovarne Krka iz Novega mesta, ko smo skupaj odprli Krkino pot iz Sevnice čez Zajčjo goro na Lisco.

- v decembru pa smo se skupaj s sevniškimi katoliškimi skavti še enkrat podali iz Sevnice preko Zajčje gore na Lisco in tja ponesli lučko miru.

Pridružite se nam na pohodih, ki zagotavljajo, da bo kosilo doma!

Ljubo Motore, Marjana Cizl, Tone Kralj, Tone Svenšek, Veronika Krstič in Janez Levstik

SREDINI AVTOBUSNI PLANINSKI IZLETI

V letu 2009 smo organizirali pet avtobusnih izletov na tretjo sredo v mesecu.

18. februarja smo se odpeljali na Primorsko. V avtobusu je bilo 44 udeležencev. V Črnem Kalu nas je pričakal planinski vodnik in domačin Boris. Ogljedali smo si Črni Kal, se dvignili na Kraški rob in Gradišče do cerkvice Marije Snežne in se mimo vasi Praproče spustili do obrambnega stolpa in v Podpeč.

18. marca smo iz Šentruperta po dolini Bistrice odšli na Veliko Presko, kjer smo si ogledali razstavo, ki so jo tam pripravili gozdarji. Gozdarji so nas vodili še na Polšnik, od koder smo se spustili v dolino Sopote. Vseh udeležencev nas je bilo 27.

15. aprila se nas je 36 podalo v manj znani predel Slovenije ob hrvaški meji. Najprej smo se ustavili v Retju, od koder nas je domačin Jaka Bartol popeljal po najlepši kraški uvali. Nato smo se podali na pot od Travnika do Novega kota. Tu smo bili na domačiji Bineta Ješelnika za zaključek še pogoščeni.

13. maja smo se z avtobusom peljali v Knežak. Udeležencev nas je bilo 32. Najprej smo si ogledali Knežak. Iz Koritnice smo se povzpeli mimo Sv. Hieronima na Tuščak. Ob spustu v Bač smo si ogledali rastišče potonke. Mimo gradu Kalec in Zagorja smo se dvignili na Šilentabor in se spustili do vasi Šembije, kjer nas je čakal avtobus.

21. oktobra smo se podali na Hrvaško. Udeležencev nas je bilo 52. Ogledali smo si znameniti naravni rezervat Kopački Rit v sotočju Drave in Donave. Najprej smo poslušali razlago o zanimivostih v parku, nato smo odšli peš do ladje, ki nas je vozila po rečnih rokavih. Nato smo se odpeljali proti Tikvešu in kot prva večja skupina prehodil na novo urejeno turistično pot. Ogledali smo si tudi dvorec Tikveš in na poti domov še malo Osijek.

Na klubu vodnikov smo se dogovorili, da bo sredine avtobusne izlete organiziral drug vodnik, vendar se ni nihče odločil, da bi pripravljaval izlete.

Zato sem na klubu predlagal, da bom v prihodnje med letom še organiziral nekaj izletov, ki pa bodo namenjeni obisku naravnih znamenitosti. Ti izleti ne bodo časovno vezani, ampak jih bomo skušali speljati takrat, ko je nek naravni fenomen vreden ogleda. Da bi taka oblika izletov lahko zaživela, bi moral imeti spisek zainteresiranih z e-naslovi ali telefonsko številko.

Vinko Šeško

Zopet smo obrnili list na koledarju, minilo je leto 2009. Moram se vam oglašiti z nekaj vrsticami. Naša skupina je kar aktivna. Novo leto smo pričeli s planinskim društvom z dokaj zahtevnim vzponom na zasneženi Lubnik. V februarju smo se ob strokovnem vodenju povzpeli preko Grmade na Šmarno goro, na Črni kal, v marcu na Volovjo reber, maja smo se udeležili pohoda Evropska pešpot E-6 Globodol, v oktobru smo se povzpeli na Rifnik, spoznali Kopački rit, v decembru smo šli na Kras na Trstel.

Z nedeljskimi pohodi smo spoznavali okolico Šentjanža z izhodiščem v Primštalu, nadaljevali na Kal, Gabrsko goro in krog zaključili v Primštalu. V marcu smo se sprehajali po obronkih Lisce, v cvetočem maju smo se podali iz Krmelja čez Pikel na Jablanco, Novi grad, Cerovec in se po šestih urah vrnili v Krmelj. V juniju smo se z nedeljci podali na Bohor in si ogledali obnovljeno partizansko bolnico. V avgustu smo se napotili s Cirnika na Rtovski hrib preko Vihra, po Mrtvaškem hribu spet na Cirnik. V septembru smo se zbrali v Škocjanu in preko Vinjega vrha zaključili v Škocjanu, v oktobru smo z Mrzle planine krenili na Bohor.

Med tradicionalne bi prišlela velikonočni pohod na Malkovec s sekanjem pirhov, pohoda ob bivši okupacijski meji Od Murnic do Telč in Od Telč do Bučke, prvomajski pohod v Kamenško in silvestrski pohod z baklami v Kamenško. Udeležili smo se pohoda po Jurčičevi, Aškerčevi, Steklasovi, Levstikovi in Vorančevi poti. Z društvom Za srce smo se sprehodili po gričkih v okolici Krškega, v novembru z Brunka v Šentjanž in zaključili na Vodalah. Zamikalo nas je tudi sredogorje. Za manjšo skupino smo organizirali vzpon od slapa Savice preko Komne, kočje pri Bogatinu in Krnskega jezera do Lepene. Bilo je nepozabno doživetje.

Letos smo tudi s pohodom s Cirnika na Hrastno obeležili enajsto obletnico našega delovanja, ki se je pričelo 29. novembra 1999 s prvim pohodom iz Krmelja na Hrastno.

Za pohodniško skupino: Silva Dobnik

PLANINSKA SKUPINA PLANINA

Tudi leto 2009 je minilo kot lep trenutek in že so tu poročila za minulo leto.

Člani PS Planina, skupaj z ostalimi društvi, smo pričakali novo leto na sv. Križu nad Planino. Letos je bilo udeleženi pri pohodu na sv. Križ 22 članov naše planinske skupine.

Januar	Novoletno srečanje na Bohorju	6 članov
Februar	Janezov pohod po bohorskih slapovih	53 udeležencev
Marec	Marčevski pohod na Šmohor Pavličevo sedlo - Divji petelin	13 pohodnikov 3 člani
Maj	Prvi maj na Lisci – Lovrenc Jezikova nedelja na Bohorju	15 članov
Julij	Matkov škač	5 članov
Avgust	Udeležba na planinskem taboru v Slatni – Rateče, od koder so bili pohodi v Tamar, Krnico, na Tromejo, planino Pecol Koča Zacchi Vošca	21 udeležencev 13 udeležencev 10 članov
Oktober	Kostanjev piknik na Bohorju	5 udeležencev

Delovne akcije:

- Markiranje - 3 člani
- Postavitev smerokaza v Stari žagi - 2 člana
- Pomoč pri izdelavi klopi za zavetišče
pod sv. Rokom - 2 člana
- Postavitev klopi na sv. Križu - 3 člani
- Delovna akcija na Lisci - 6 članov

Ob koncu poročila moram pripomniti, da je skoraj vse pohode in srečanja organiziral in vodil naš podpredsednik planinske skupine Planina Rado Pančur, ki ima tudi velike zasluge za urejanje in postavitve pohodne knjige na sv. Križu in postavitve klopi pri tamkajšnji cerkvi.

Predsednik planinske skupine: Janja Kolar

PLANINSKA SKUPINA PRIJATELJI

Leto 2009 je bilo za "PRIJATELJE" lepo in polno planinskih doživetij. V našem programu smo določili samo cilje pohodov, datume pa smo določali sproti, glede na vremenske razmere in naš prosti čas.

V poletnem času smo korake usmerili malo višje in še malo višje tako, da sta še naši preostali članici Cvetka Biderman in Zofija Senica dosegli vrh Triglava.

Skupaj smo opravili 29 pohodov, od tega kar 7 takih, ki so presegle 2000 metrov nadmorske višine.

Lepot naših gora je še veliko, zato nam še kar nekaj let ne bo zmanjkalo idej za naša potepanja.

V zimskem času se zadovoljujemo s krajšimi pohodi po naši okolici, kot so Lisca, Bohor, Lovrenc, Veliko Kozje ... in s srečanji, kjer obujamo spomine o skupnih lepih doživetjih na pohodih.

Za letošnje leto smo si med drugim zadali tudi cilj, da prehodimo Krkine planinske poti. Tri smo že, ostale nas še čakajo.

Za vsak celodnevni, ali večdnevni pohod si izdelamo spominsko razglednico.

Za skupino: Jože Zemljak

PONEDELJKOVA PLANINSKA SKUPINA

Danes spet pon' deljek je,
naša druš'na v hribe gre.
Teden s hojo začel
je v veselje odet.
Pridi, hodi z nami, nami, spet.

Varen naj nam bo korak,
v zadovoljstvo trenutek vsak.
Zdravja hoja nam da,
super druš'na je ta,
ko na pot se v hrib, v hrib, poda.

Napev: Regiment po cesti gre

Tudi v letu 2009 smo bili zelo pridni: opravili smo 52 izletov, nekaj peš po sevniški planinski poti, ostale s kombijem ali osebnimi vozili do izhodišča. Hodimo v lepem in slabem vremenu. Če se vreme kisa, nam gostoljubje pogosto nudita Elčka in Vinko na Primožu ali Slavica in Tone na Bojniku.

Najbolj nam je bil všeč pohod na Golte, kjer smo nabirali gobe. Tudi med počitnicami nismo nič lenarili: šli smo na Kofce in Planino Razor ter Vogel. Pod Voglom so takrat cvetele planike, klinčki, šentjanževke. Krasno je bilo med temi gorskimi vrtovi.

Nekateri člani skupine hodijo tudi na tabore v tujino ter na sobotne, nedeljske in sredine izlete. Udeležili smo se evro pohoda, Krkinega pohoda od Pomjana do Strunjana in dneva pohodništva.

Za prvi maj smo sodelovali pri srečolovu na Lisci. Čistili smo okolico Jurkove kočice in Tončkovega doma ter pobirali smeti po Lisci. Tudi letos smo okrasili Jurkovo kočico, kjer smo imeli zaključek leta in srečolov.

V NAŠI SKUPINI SE IMAMO VEDNO LEPO!

Hvala Športni zvezi za kombi, predvsem pa Vinku Govekarju za vožnjo, vodenje ter neizmerno potrpljenje in Anici Govekar za organizacijo ter vso skrb.

Člani ponedeljkove skupine
Foto: Vinko Govekar

Osivela glava, oglušela ušesa,
oj mladost ti moja, kam odšla si, kje si?

Oj ti plača moja, kam si se zgubila,
v borno pokojnino si se spremenila.

Euro pada, pada, vsak dan manj zaleže,
vsak dan tanjši kruhek nam država reže.

Kaj mi je storiti na tem širnem sveti,
od obljub vsakdanjih se ne da živeti.

Mi planinci "Ajde" se pa veselimo,
saj se vsako sredo v gore napotimo.

Nič ne bomo jamral, saj smo optimisti,
včeraj, danes, jutri, kar naprej smo isti.

**Naša zrela leta mahajo mladosti,
saj so naše glave polne vseh modrosti.**

Anica Perme (napev Zabučale gore)

Člani pohodne skupine »Ajda« Sevnica smo upokojenci, ki se vsako sredo zberemo na parkirišču pred šolo. Ob osmi uri zjutraj se ne glede na vreme in število pohodnikov skupaj dogovorimo za smer pohoda.

Lansko leto je skupina štela 27 članov. Na skupaj petdesetih pohodih je bila povprečna udeležba 13 članov. Žal je v lanskem letu preminil naš član Bogdan, ki ga bomo ohranili v lepem spominu kot dobrega prijatelja, pohodnika in pevca.

Smeri naših pohodov so prelepi hribi naše bližnje in malo širše okolice. Naj naštejemo nekaj naših najbolj obiskanih:

Bohor – občudujemo pomladanske zvončke in jarice, seveda si za kakšno malico naberemo tudi čemaž.

Leskovec nad Šentjanžem – uživamo ob vonju celih planjav šmarnic.

Ajdovski gradec – tu smo nekateri bili prvič.

Žebnik – najstarejši kostanj.

Laze, Orle, Čelovnik...

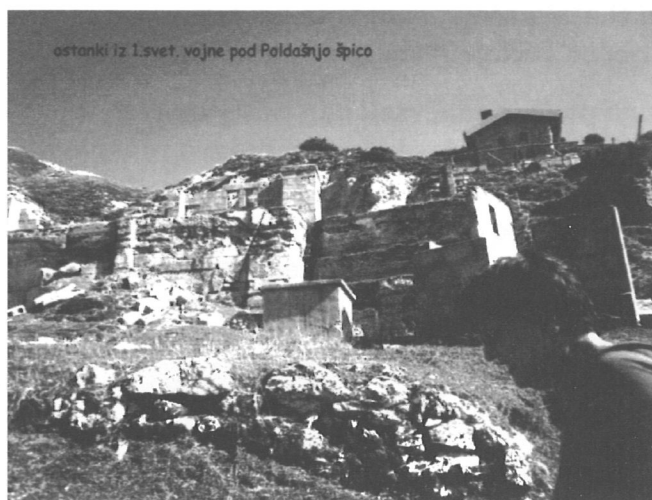
Za varne in skrite poti po gozdu skrbi naš Tone poleg drugih izkušenih vodnikov. Srečo imamo tudi, da je v naši skupini Anica, ki je prava zakladnica narodnih in ljudskih pesmi, saj po dobri malici radi tudi zapojemo. Seveda pa brez naše Jože ne bi bilo nič. Tako obnavljamo naše ljudsko izročilo, ki pa ga z veseljem prenašamo na naše vnuke, ki se nam radi pridružijo med počitnicami. Tako tudi na njih prenašamo veselje do narave, lepe pesmi in dobro voljo.

Za zaključek: komaj čakamo naslednjo sredo, ko se spet vidimo, nasmejani in dobre volje. In rek, ki ga je naša Joža »pogrunjala« za našo skupino, je velikokrat izrečen in resničen: RES NAM JE LEPO!

Za klub Ajda Milica Jazbar

SREDINA PLANINSKA SKUPINA

Naša sredina skupina pod vodstvom vodnika Tonija šteje 20 članov in večina se nas udeležuje pohodov dokaj redno. Skupina deluje že polnih pet let.

V letu 2009 smo opravili 46 pohodov, odvisno od vremena in letnega časa, po naši lepi Sloveniji, nekatere pa tudi v tujini s povprečno udeležbo 11 naših članov. Občasno se nam je priključilo tudi nekaj mlajših in starejših planincev. Med osvojenimi bolj zahtevnimi izleti - dvatisočaki naj omenimo Krn, Veliki vrh, Kanin, Ankogel, Mangart, Vajnež, Poldošnjo špico. V nekaj primerih je izlet odpadel zaradi izredno slabega vremena, tudi poledice.

Občasno smo se udeleževali tudi avtobusnih sobotnih izletov. Prav tako smo si spet s trgatvijo prislužili "Sredino vino" in si enako kot prejšnja leta vzajemno pomagali ob vinskih trgatvah naših članov. V aprilu smo očistili in izvedli markiranje planinske poti iz Jurkloštra na Lisco, v septembru pa smo izvedli še eno delovno akcijo, t.j. markiranje in nakop dela poti na Selah proti Lisci.

V zadnjem tromesečju smo pričeli s "Krkino potjo" in jo želimo zaključiti v prvem tromesečju 2010.

Večletno druženje je utrdilo naše prijateljske vezi in poglobilo našo pripadnost skupini. Tako nestrpnost pričakujemo vsako sredo, da se srečamo, krenemo na pot in razgibamo telo ter se tudi razvredimo.

Ob vseh doseženih uspehih pa se želimo zahvaliti Športni zvezi Sevnica, ker smo kar nekajkrat lahko koristili njihov kombi za prevoz.

Posebna zahvala gre našemu vodniku. Toniju Šeško, ki kljub drugim obveznostim, ki jih ima, zelo uspešno vodi našo skupino.

Želimo si, enako kot doslej, tudi v letu 2010 v dobri kondiciji in zadovoljivem zdravju nadaljevati naše poslanstvo, osvajati še mnoge, predvsem naše vrhove, pa kdaj tudi izven naših meja.

Sredina skupina

ČETRTKOVA PLANINSKA SKUPINA

**Veselo je srce, ko v planine gremo,
nam radost in sreča ogreje telo.**

Četrtna skupina je v letu 2009 opravila 49 pohodov. Skupina šteje 10 članov. Na izletih je bilo povprečno 6,3 pohodnikov, povprečen čas pohodov je bil 4,5 ur.

Trinajstkrat smo se peljali s kombijem Športne zveze Sevnica, enkrat s kombijem Prah. Kombi so vozili Zmago Grabrijan, Florjančič Lojze in Govekar Vinko. Za ostale pohode smo uporabili osebna vozila ali šli peš iz Sevnice.

Cilji naših pohodov so bili prilagojeni glede na letni čas, vreme in na kondicijske sposobnosti pohodnikov. Poleg zasavskih hribov smo obiskali tudi nekaj višjih vrhov, ki so nam poleg razgledov nudili tudi veliko lepih užitkov ob občudovanju narave in lepega cvetja.

Tako smo še posebej uživali na Mangrtu, Raduhi, Debeli peči, Grintavcu, Snežniku, Črni prsti, Peci, Poldašnji špici, Olševi, pa še kakšen dvatisočak bi se še lahko naštel.

Zaradi okrnjenosti skupine je bil glavni koordinatorski Tone Kralj, ki je vsakokrat obveščal posamezne planince o možnostih prevoza in sodeloval tudi pri izbiri ciljev. Tako je vodil tudi zelo skrbno celoletno evidenco opravljenih izletov. Za ves njegov trud in pomoč v skupini se mu četrtni iskrno zahvaljujemo.

Več članov skupine pa se je udeležilo tudi rednih sobotnih, sredinih in naravovarstvenih izletov, kakor tudi pohodnih taborov Društva, ki so bila organizirana v Grčijo, na Poljsko in v Provanso.

Tudi v prihodnjem letu želimo z našim pohodništvom nadaljevati, saj bi poleg ohranjanja kondicije in zdravja uspeli še naprej osvajati lepote gora.

Milena Naroglav, foto: Vinko Šeško

LUNARJI

V preteklem letu smo pridno ob vsaki polni luni do meseca maja hodili na Lisco. Potem pa smo spremenili lokacijo in smo vsak mesec šli drugam. Obiskali smo Topolovec, Gračko goro, Lamperče, Lisičje jame, Ledino in Radeče.

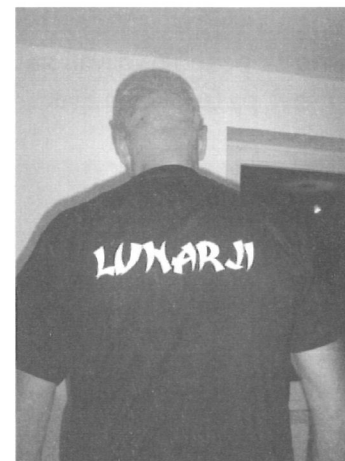
Na vsakem kraju smo o tem vedno kaj novega izvedeli, pa naj si bo od samega kraja, razgleda po okolici in kakšne druge zanimivosti. Bili so kraji, na katerih so bili nekateri prvič, mislim pa, da so bili vsi najbolj fascinirani, ko smo se odpravili po še neurejeni ferati DR-MR.

Tudi glede vremena smo imeli srečo, pa saj to ni pomembno, bistvo je, da se vsaj enkrat na mesec dobimo, poklepujemo, sprehodimo in uživamo ob luni.

Kot vodja moje skupine sem mojim članom za konec leta podarila majico z napisom LUNARJI.

Od 16 članov nas je bilo največ 15 (ob zaključku leta) in najmanj 4.

Vsem skupaj se zahvaljujem za prijetno družbo, za vedno pripravljeno pomoč in, da bomo še v bodoče uživali na pohodih ob polni luni.

Cizl Marjana

LUNAŠI

Tudi v letu 2009 je vsak mesec sijala lunca in nas vabila na pohod na Lisco. Smo zvesti luni že 8. leto. Vsak pohod ima svoj čar, čeprav hodimo vedno po isti poti. Ker je v Sloveniji že kar nekaj lunekov, lunašev, ščiparjev, naredimo vsako leto en skupen pohod in druženje.

Ob polni luni septembra 2009 smo se zbrali lunaši Slovenije v Šentrupertu na Dolenjskem. V zgodnjem večeru smo se zbrali na trgu pred cerkvijo, kjer so nas pozdravili njihov župan, predsednik PD in lunohodci. V oblačnem, tudi rahlo deževnem večeru, smo začeli hojo proti Nebesam. Pot je bila lepa in živahna, saj smo si imeli veliko povedati. A glej, prišli smo na vrh Nebes, in takrat nas je luna pogledala s polnim sijajem. Bil je zelo lep večer, katerega je podarila lunca in gostitelji, ki so pripravili lep kulturni program in zakusko.

Darinka Avguštin

OB POLNI LUNI NA LISCO

Tudi v letu 2009 smo pridno hodili ob polni luni na Lisco. Prvi januarski pohod smo imeli ravno na polno luno. V Sevnici je bila mrzla megljena nedelja. Zbrali smo se ob 15. uri v Hrastju. Ko smo prišli do Jošta, pa nas je presenetilo lepo, s soncem obsijano zimsko hribovje.

Tako so se vrstili vsakomesečni pohodi, ki pa niso bili vedno na polno luno, in tudi videli je nismo vedno.

Naša skupina je prevzela tudi obnovitve markacij na poti: Sevnica, Zajčja gora, Ledina, Jošt, Lisca. Sedaj je ta pot Krkina pot. Na martinovo soboto smo se udeležili vodenja krkašev na Lisco.

Člani naše skupine smo se udeležili tudi srečanja lunohodcev v Nebesih, ki ga je organiziralo PD Šentrupert.

Decembra se je luna prikazala dvakrat. Prve dni v mesecu smo šli kot običajno na Lisco. Med potjo smo nabrali nekaj zelenja za okrasitev pred prazniki.

Zadnji pohod v letu 2009 smo naredili malo drugače. Zbrali smo se pri odcepu za Lomno, šli preko Lomnega, Velikega trna in k nam v gorco. Tam smo si naredili malo letnega zaključka, se veselo poslovili od leta 2009 in se vrnili v dolino.

Martina Jamšek

KLUB ZA VARSTVO NARAVE

Sem ljubitelj narave – hočem postati njen varuh.

Na izletih skušamo na nevsiljiv način osveščati udeležence na pomembnost varstva narave. Pri načrtovanju izletov predlagamo kraje, kjer je možno vključevati naravovarstveno vsebino. Sobotni avtobusni izleti na Šmarno goro, na Volovjo reber in na Velebit so bili vsebinsko povezani s to problematiko. Tudi vsi sredini avtobusni izleti so imeli naravovarstvene vsebine.

Z vsebino varstva gorske narave sem sodeloval v planinski šoli Planinskega društva Laško.

Kot vsako leto smo bili tudi v letu 2009 z ostalimi zainteresiranimi vključeni pri varovanju klusijevega svišča na Lovrencu.

V društvu smo izvedli tudi več čistilnih akcij.

Za leto 2010 predlagamo novemu vodstvu, da nadaljuje z zastavljeno vsebino. Vso skrb je potrebno posvetiti ohranjanju rastišč kluzijevega svišča na Lovrencu. Potrebno bi bilo nadaljevati z zaščito še drugih ogroženih rastišč svišča, opojne zlatice in kranjske lilije.

Predlagamo tudi, da se s prostovoljnim delom vključimo v akcije Zavoda za varstvo narave za rešitev ogroženih rastišč navadne mastnice in ozkoustne močvirnice na Lisci.

Po sklepu našega upravnega odbora se bomo vključili v akcijo OČISTIMO SLOVENIJO, ki bo 17. aprila. Že takoj začnemo z iskanjem odlagališč. Zato prosimo vse člane, ki vedo za kakšno odlagališče, da ga popišejo na popisni list, ki ga dobijo na internetu, ali v našem zavetišču ob uradnih dnevih, pa tudi pri vodjih planinskih skupin. Če nimate možnosti v celoti izpolniti popisa, zadostuje, da navedete točno lokacijo in vrsto odpadkov in bomo opis dopolnili naknadno in ga registrirali. Tudi, če pošljete tak opis na pdlistca@siol.net ali vinko.sesko@siol.com, bomo zagotovili registracijo odlagališča. 17. aprila smo sklenili, da bomo prehodili vse naše markirane poti in jih očistili. Očistili bomo tudi strma pobočja pod Tončkovim domom, kjer bo za udeležence obvezno nekaj alpinističnega znanja. Če bo prijav dovolj, bomo prevzeli tudi sanacijo kakšnega odlagališča v bližini naših poti. **V APRILU BOMO PRIPRAVILI POSEBEN RAZPIS IN VAS POZVALI, DA SE BOSTE ZA AKCIJO PRIJAVILI.**

Ker ni več sredinih avtobusnih izletov, je pa kar nekaj interesa, da bi še organizirali take izlete, predlagam, da jih še organiziramo z malo drugačno vsebino. V Sloveniji je mnogo naravnih znamenitosti, ki so posebej privlačne v nekem kratkem času (Golica ob cvetenju narcise, Ljubljansko barje ob cvetenju močvirskega tulipana, krakovski gozd v pomladnem cvetju, Bohor, ko cveti jarica, Kraški rob v jesenskih barvah ruja itd.).

TAKE IZLETE BOM ORGANIZIRAL, ČE DOBIM PRIBLIŽNO 40 VAŠIH PRIJAV S KONTAKTNO MOŽNOSTJO, DA BI POTEM LAHKO IZPELJAL IZLETE TAKRAT, KO JE NARAVA NAJBOLJ ZANIMIVA. (Za cenovno znosen avtobusni izlet mora biti vsaj 30 udeležencev.)

Prijavite se na vinko.sesko@siol.com ali na 041 513 460.

Vinko Šeško

PLANINSKA PEVSKA SKUPINA ENCIJAN

V letu 2009 smo s svojimi nastopi popestrili veliko dogodkov in srečanj:

30. januar: planinski večer

1. marec: občni zbor planinske skupine na Planini

4. april: prireditev na Lisci ob hoji po Motoretovi poti

7. april: nastop za slušatelje Univerze za tretje življenjsko obdobje

17. april: pevska revija

24. april: nastop za gasilce

29. in 30. maj: dva dni veselega uživanja na ribiških ladjah – Iž

13. september: prireditev Lisca poje

18. oktober: nastop na Bohorju

19. oktober: izjemen dogodek – snemanje nastopa za televizijo Maribor

2. november: nastop v dvorani Alberta Felicijana na gradu Sevnica

8. november: nastop za lovce na Dedni gori

10. november: praznovanje občinskega praznika pri Zavetišču pod sv. Rokom

20. november: prireditvi ob občinskem prazniku v dvorani Alberta Felicijana na gradu Sevnica in v Lisci

20. november: otvoritev vodovoda v Krakovem

16. decembra: čestitka Viktorju Krenčiču

18. december: nastop v Zdravstvenem domu

Aprila, septembra in oktobra smo imeli tudi intenzivne vaje.

Na svidenje na naših nastopih!

Tone Šeško, foto: Vinko Šeško

TORKOVE PLANINSKE URICE

Prvi torek v mesecu novembru so se pričele planinske urice. Prvi torek je posvečen občinskemu prazniku s kulturnim programom in druženjem ob tabornem ognju. Potem pa so se vrstile vsak torek v mesecu novembru, decembru in januarju različne teme.

Prva tema je bila o varni hoji v gore, katero nam je predaval inštruktor Jože Radej iz Krškega. Janez Levstik nam je naslednjič v besedi in sliki prikazal planinski tabor Poljske Tatre. Vinko Šeško pa nas je po platnu popeljal skozi Grčijo in Provanso. Bili smo tudi v Maroku: opisala in prikazala nam ga je naša prijateljica iz Ljubljane, ki je poročena z Maročanom, in tudi on je bil tokrat naš gost. Tudi osnovnošolci so imeli svoj planinski tabor, katerega nam je prikazal Matic Železnik. O reševanju v gorah in nastajanju nesreč v kopnem in snegu pa nas je podučil gorski reševalec Danilo Škrbinek.

Hvala vsem, ki ste si vzeli čas za predavanje in poslušanje, kajti vse, kar vidimo in slišimo, nam lahko pride prav.

Darinka Avguštin, foto: Vinko Šeško

PRIJETEN SPOMIN NA OBISK PRI SEVNIŠKIH PLANINCIH

Vabila k sodelovanju na planinskem večeru 26. januarja v Sevnici sem bila vesela, čeprav si nisem prav dobro predstavljala, kaj me čaka. Ceste so bile slabe in snežilo je, v lepi sevniški kulturni dvorani pa je bilo prijetno in domače. Gospa Marjana Dvojmoč, ki je povezovala program, predsednik planinskega društva Jože Prah, ki me je povabil na prireditev, in fotograf Vinko Šeško (to je bila tisti večer njegova poglavitna vloga, sicer pa sem kmalu opazila, da je povsod zraven), s katerim sva skupaj nastopala, so me kar hitro »posvojili«. Moje pesmi so se lepo ujele s čudovitimi fotografijami žive in nežive (predvsem seveda gorske) narave, tako da me je trema kmalu minila (nekoliko »huje« je bilo, ko se je z mano pogovarjal novinar novomeške televizije Vaš kanal, tako da sem bila v Posavskem obzorniku 11. februarja videti kar malo prestrašena). Z veseljem sem prisluhnila pevcem moškega zbora Encijan, z zanimanjem in občudovanjem spoznavala številne raznovrstne dejavnosti sevniških planincev (Vinko Šeško je tudi pravi društveni kronist), na koncu pa me je še presenetila lepa pozornost: Jože Prah me je razveselil z uokvirjeno (seveda Vinkovo) fotografijo. Kljub pomislekom, da bodo v slabem vremenu ljudje ostali doma, je bila kar velika dvorana precej polna, zato je bilo razpoloženje še prijetnejše.

Svojim gostiteljem – organizatorjem in občinstvu – naj se zahvalim po svoje: s pesmijo, ki je še ni v pesniški zbirki, iz katere sem brala na planinskem večeru.

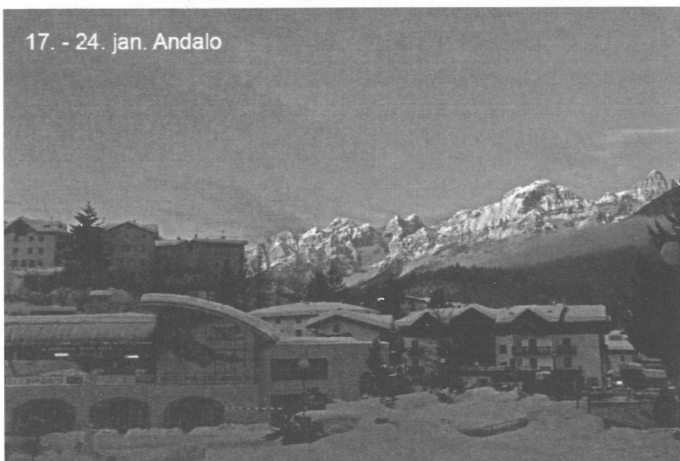
POTA IN BREZPOTJA

*Razločno načrtana pota
nas vodijo v gôre, planine,
a tja v nedosežne višine,
v višine se pnejo stečine
brez znamenj, kaj prav je, kaj zmota.
Enako je v glavah, v dolini:
smeri nam povejo konfini,
povejo, a niso edini –
srce ve, kje prava je kota.*

Mojca Luštrek, foto Ljubo Motore

NA SMUČANJU V ANDALU 17. – 24. I.

17. - 24. jan. Andalo

Čeprav je hotel K2 v Andalu že dolga leta v januarju »slovenski«, je v zadnjih letih tam na smučanju kar veliko članov PD Lisca.

Hotel K2 je v neposredni bližini gondolske žičnice na višini 1100 m. Smučarske proge pa so iz dobrih 1000 m višje Paganelle. Na severno stran so pred nami čudoviti pogledi na najlepše pogorje Dolomitov – Brento.

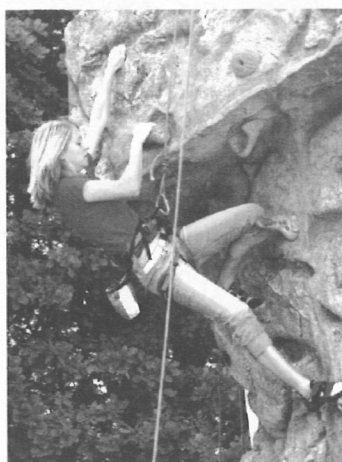
Že nekaj let imamo omizje malo starejših planinskih prijateljev, ki skupaj uživamo lepote zime s smučanjem in uživanjem pri občudovanju zimske pokrajine. Čeprav nam pravijo »penzion paket«, smo kar vztrajni in aktivni vse dneve, le hitrost spustov je malo manjša, ker upoštevamo vsa pravila varnega smučanja.

Za aranžmaje v hotelu skrbi Jože Guštin. Udeleženci upamo, da bomo še dolgo uživali zimske radosti na enem najlepših smučišč v Italijanskih Dolomitih.

Vinko Šeško

ŠPORTNOPEZALNI ODSEK ARANEA

Pod okriljem PD LISCA že četrto leto deluje športnoplezalni odsek Aranea. V letošnjem letu se nam je pridružilo 7 novih članov. Vsak torek vestno treniramo in si nabiramo izkušnje na umetni plezalni steni v športnem domu Sevnica. Z veseljem se nam pridružijo tudi najmlajši plezalci, ki vztrajno prestopajo z oprimka na oprimek.

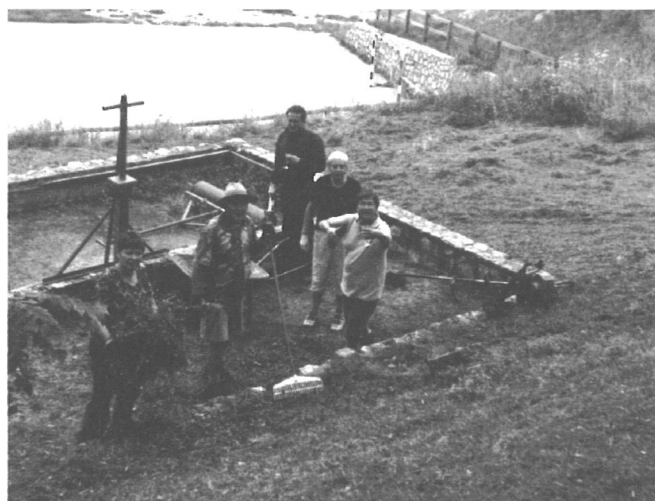
Plezalci že nestrpno pričakujemo toplejše mesece, da se bomo lahko odpravili plezat v skalnat svet, v plezališča po Sloveniji. Takrat načrtujemo tudi izvedbo začetne šole športnega plezanja, v kateri se bodo novi člani naučili osnov za varno plezanje v urejenih plezališčih in na umetnih stenah.

Vabimo vse, ki bi se radi preizkusili v športnem plezanju, da se nam pridružijo na umetni plezalni steni v športnem domu Sevnica, vsak torek od 17. do 19. ure.

Vesna Novak

JURKOVA KOČA NA LISCI

V Jurkovi koči stalno skrbim za red in čistočo. Če se kaj pokvari, popravim. Ko pridejo gosti, zakurim peč, da jim je toplo. Po želji skuham tudi čaj.

Septembra smo organizirali čistilno akcijo, v kateri so sodelovale vse skupine. 14 ljudi je kosilo, grabilo, barvalo deske za mize, žagalo in pometalo. Hvala vsem planincem, ki so pomagali!

V koči najdejo zavetje različni zaključki, tudi novoletni, praznovanja rojstnih dni, sestanki upravnega odbora, Šola v naravi...

Gospodar Vinko Govekar

ZAVETIŠČE POD SVETIM ROKOM

Pod svetim Rokom je vse po starem, vedno se kaj zanimivega dogaja.

V lepo urejenem gornjem prostoru imajo člani foto kluba enkrat mesečno svoj priljubljen krožek.

Čez zimo imamo še vedno, vsak torek ob 18. uri, dobro obiskane planinske urice. To so razna predavanja o varnem gibanju v gorah, o pravilni uporabi planinske opreme, potopisna predavanja in slično.

Žal imamo že zelo slabo računalniško opremo, kar bi predlagal, da bi se v bodoče dopolnila, oziroma nabavila nova.

Enkrat tedensko so pevske vaje pevske skupine ENCIJAN.

V spodnjih prostorih so vsak torek ob 17. uri uradne ure.

Nekajkrat letno je sestanek upravnega odbora.

Tudi kakšna rojstnodnevna zabava se zgodi.

Dobro obiskani so pekovski krožki.

No, ni pa vse po starem: pred domom imamo namreč lepe nove klopi in mize, narejene iz 7 centimetrov debelih kostanjevih brunic. Nabavljena je bila hlodovina za kurjavo, katero smo razrezali, razcepili in zložili pod streho. Vse je bilo narejeno s prostovoljnim delom naših marljivih članov. HVALA!

V spodnjem prostoru bi bilo potrebno zamenjati dotrajano talno oblogo. Nujno je razmišljati o zamenjavi dotrajanih oken, ker so obstoječa energetska neprimerna.

Pa še marsikaj bo potrebno postoriti za naše boljše počutje ter izgled tega priljubljenega zavetišča, saj ga ne obiskujejo samo naši člani: kar nekajkrat letno se v zavetišču ali v senci pred njim zberemo nekateri člani iz vseh posavskih in zasavskih planinskih društev. Verjemite, takrat je res veselo.

NOVE MIZE IN KLOPI PRI ZAVETIŠČU POD SVETIM ROKOM

Pred zavetiščem smo 2. 11. 2009 namestili nove mize in klopi. Izdelane so iz sedem centimetrov debelih kostanjevih plohov, seveda s prostovoljnim delom naših prizadevnih članov.

- V delavnici gospoda Jožeta Praha smo plohe obdelali Jože Prah, Rado Pančur, Lado Šintler in Vid Šušterič - skupaj 28 ur.
- Krojenje plohov in končna obdelava: Vinko Govekar, Zvone Blas ter Vid Šušterič - skupaj 12 ur.
- Osnovno barvanje: Tone Svenšek in Vid Šušterič - 10 ur.
- Drugo barvanje: Zdravko Božič in Vid Šušterič - 6 ur.
- Za naše želodčke je poskrbela mama Prah, ata Prah pa je skrbel, da se nam ni v grlu nabiral prah.
- Zamenjava starih klopi in miz so izvedli: Tone Svenšek, Zvone Blas in Vid Šušterič. Skupaj 18 ur. Plohe je od Praha pripeljal Tone Svenšek. Da nismo omagali, je poskrbela Janja Kolar z obilnim kosilom, ker je rosilo, nismo imeli nobenih težav s prahom.

V tem času smo izdelali tudi 16 stebričkov za smerne table.

Že spomladi je pa bilo izdelanih 40 kostanjevih stebričkov za smerne table, prav tako v delavnici gospoda Jožeta Praha. Delo na mizarskih strojih so izvedli: Jože Prah, Gregor Bregar in Vid Šušterič. Dvakrat sta les prebarvala Gregor in Vid. Kostanjev les za stebričke sponzoriral Jože Prah mlajši.

Oskrbnik Vid Šušterič

POROČILO O DELU NA PLANINSKIH POTEH

V letu 2009 smo se odločili na UO, da bomo vse smerne table, ki so nameščene na drevesih, prestavili na nove lesene drogove, ki jih bomo zabetonirali v zemljo, ter namestili nove smerne table na križiščih, kjer so do sedaj manjkale. Nameščenih je bilo 20 smernih tabel in 18 novih lesenih stebrov.

Po potrebi smo obnavljali markacije in čistili podrtja drevesa na naših planinskih poteh ter na določenih krajih smo delno spremenili naše planinske poti zaradi električnih pastirjev na poti od Pipana proti Zabukovju in Dobje - Ajdovski gradec. Zaradi asfaltne ceste in regulacije travnikov in njiv smo spremenili traso od Tržišča do Malkovca preko Medveškove hoste, narejena je bila tudi nova brv preko potoka. Zaradi novega nasada sadnega drevja med Završam in Zabukovjem smo spremenili traso ob gozdu, premarkirali in postavili novo smerno tablo. Pod Završami na relaciji Ajdovski gradec-Zabukovje sva z Valentinom namestila lesene brune, ker je voda odnesla del poti.

Na pobudo Krke iz Novega mesta smo na našo planinsko pot z železniške postaje Sevnica - Zajčja gora – Ledina - Sv. Jošt do Lisce namestili Krkine smerne table, ki jih je bilo 14, in sodelovali pri otvoritvi Krkine poti. Markirali smo tudi Krkino planinsko pot Pomjan - Strunjan ter sodelovali pri otvoritvi celotne poti. Nameščen je bil tudi nov pano - smerna tabla Jurkove poti ob cest Breg –Razbor. Za vso opravljeno delo smo porabili 420 ur.

Vse naše planinske poti so bile prehojene z GPS-om in posnete na garmen zahvaljajoč Vinku Šeško, ki jih je prehodil, in odposlane na MDO.

Za materialne izdatke (leseni drogovi, smerne table, vijake, objemke...) smo porabili 1.634 evrov.

Lep pozdrav in varen korak!

Janez Zajec, Foto: Vinko Govekar

PLANINSKA ČLANARINA 2010

Upravni odbor PZS je na osnovi 20. člena Statuta PZS in tretje alineje 50. člena Statuta PZS na svoji 17. seji 12. novembra 2009 sprejel sklep o višini priporočene članarine za leto 2010:

KATEGORIJE IN VIŠINE ČLANARINE 2010 v €						
		nad 65 let		20% druž.pop.		20% druž.pop.
A člani	B člani	BI člani	S+Š člani	S+Š/D	P+O člani	P+O/D
50,00	20,00	15,00	13,00	10,40	5,00	4,00

Planinsko članarino lahko poravnate vsak **torek med 17.00 in 18.00 v Planinskem zavetišču pod sv. Rokom**, pa tudi v **trgovini KOLO** v Sevnici, pri tajnici in blagajničarki društva, ter pri vodjih planinskih skupin.

Več o članarini na <http://www.obcina-sevnica.si/pd-lisca/> in <http://www.pzs.si/>.

Tudi hišne rede Jurkove kočice in Slatne najdete na društveni spletni strani.

Izdajatelj:
Planinsko društvo LISCA Sevnica
Sevnica 2010

Zbrala in uredila:
Romana Ivačič in Rok Petančič

Tisk:
Solo, d. o. o., Sevnica

Naklada:
300 izvodov

